

Verantw. Uitg.: Paul Bijlens
's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.
Tel. 016/22.44.38.

Veto is een publikatie van de Algemene Studentenraad van Leuven.

Veto wil zorgen voor een sensibilisering van studenten voor de realisatie van een fundamenteel democratisch beleid van de universiteit. Vandaar ook de kombatieve titel "Veto", wat zoveel betekent als: wij, studenten, verzetten ons er tegen dat er over onze hoofden heen beslissingen worden genomen die ons aangaan.

Lezersbrieven	2
Kolumn	2
Vredeseilanden	3
Jong Europese Beweging	3
Vlaamse stadskrant	4
Kortgelezen	4
Hedendaagse muziek	5
Dans & teater	5
Het beste uit... ..	6
Mon Oncle d'Amérique	6
Pax Christi	7
Broodmaaltijd	7
Jos van Pulderbos	7
Zoekertjes, berichten, agenda	8

Veto

ALGEMENE STUDENTEN RAAD

Paus op kasteel

LEUVEN — Uit betrouwbare bron vernamen wij dat het bezoek van de paus aan Leuven zal plaatsvinden in het Arenbergkasteel in Heverlee. Voor de restauratiewerken die aan het kasteel aan de gang zijn, zouden kosten noch moeite gespaard worden, opdat het gebouw klaar zou zijn tegen mei! Volgens mensen die het kunnen weten is dat echter onmogelijk. Zal de paus de academische wereld vanop de hijskraan moeten toespreken of bestelt hij alsnog een (duur) mirakel? We zien wel.

Nog een andere mare betreffende de nakende komst van de Onfeilbare bereikte ons redaktionele oor; de studenten, een geliefkoosd publiek van Johannes Paulus, zo lezen wij op een vierkleurenpamfletje, zouden hun eenheid met de Heilige Vader willen tonen. "Wij, studenten, zouden onze ..." staat er eigenlijk wit op blauw. De Verantw. Uitg. is anders wel een Dr., ene Dr. S. Seminckx, en het pamfletje werd toegestuurd aan proffen, W.P. en A.P. Dat dit studenten zijn met een voldoende hoog studieloon om de paus een kado te kopen is dus ook weer niet verkeerd begrepen; want wat willen wij, studenten, namelijk doen om onze eenheid te tonen? Wij geven hem een kopie van onze Beschermster, Onze-Lieve-Vrouw Zetel van Wijsheid, van 1,10m hoogte, in Amerikaanse kerselaar.

Er schijnt reeds een komitee te zijn opgericht van studenten en oudstudenten van Leuven, om de financiering tot een goed einde te brengen; een groot deel kan al dienen om de prestige-vouwfouder te betalen. □

Krira en Sora bespraken hernieuwde samenwerking

De traditionele ASR-vormingsdriedaagse in september heeft dit jaar een broertje gekregen: het voorbije weekend trokken Sora en Krira er op uit om zich te verdiepen in enkele van de problematieken die tot hun beider werkterreinen behoren.

Kringraad had het vooral over het studentendebateer aan onze unief. Dat situeert zich, op het hoogste niveau, in Akademische Raad (wetenschappelijke en pedagogische materies) en de Raad voor Studentenvoorzieningen (sociale sektor), en voorts in de Raad van Beheer van Alma, Acco en POC's. Voorlopige konklusie was alvast dat de studentenspraak in die verschillende organen te wensen overlaet en dat de proffen er, indien niet niets, dan toch wel minder zouden mogen te zeggen hebben.

Sociale Raad van zijn kant wijdde een sessie aan Alma en een andere aan de recente ontwikkelingen op het vlak van een numerus clausus. Wat dat laatste betreft denkt Coens nu aan een forfaitaire betoelaging van enkel maar het wetenschappelijk onderzoek en niet het onderwijs.

Politiek platform

Nochtans hadden beide raden met het weekend ook een andere bedoeling. In de loop van de voorbije maanden was namelijk meer en meer duidelijk

geworden dat de ASR, ondanks de naam, te weinig gemeengoed bij alle studenten is. Een analyse maakte duidelijk dat hiervoor drie oorzaken kunnen aangegeven worden: primo de studenten zelf, die mogelijks apatische zijn dan dat vroeger het geval was; secundo de kringen, die hun rol van basis van de ASR niet naar behoren vervullen; en tertio een in gebreke blijven van de ASR-deelraden. Die laatste, werd gesteld, hebben bij net grote publiek een te onduidelijk profiel, zijn te weinig gekend, en daar zou bijvoorbeeld een grootscheepse informatiekampagne iets kunnen aan doen.

Met het oog daarop werd in Kessel-Lo ook gepraat over een politiek platform, een identiteitskaart als het ware, voor de ASR en een aktiedriedaagse in 't begin van maart. Ideën hieromtrent bleven niet uit de lucht en aan de voltallige AV's van Sora en Krira zal nu gevraagd worden de voorstellen te beoordelen en uit te werken.

Hetzelfde moet trouwens gebeuren met het ontwerp van nieuw samenwerkingsverband tussen Sora en Krira. Dat dringt zich op nu Krira (en Veto) naar de 's Meiersstraat zijn verhuisd (waar Sora al gehuisvest was) en Kura en Spora door het autonoom willen indienen van hun begrotingen blijkbaar geen graten meer zien in een verdere samenwerking en solidariteit tussen de vijf ASR-radens.

Pol Deltour

Filosofische konferenties

NFK — U mag het dan nog niet gemerkt hebben, maar de filosofen zijn in aktie geschoten. Naast de studenten (met hun kringblad Wijzer, baravonden en seminariekolokwuim) zijn nu ook de professoren uit hun studeerkamer te voorschijn gekomen; en dit met een reeks filosofische konferenties. Hierin konden we reeds op 14 november jl. luisteren naar U. Dhondt die het had over 'Filosofie en het Geweld van het Woord' en op 12 december naar J. Van Der Veken over Geloof, Wetenschap en Filosofie. Nog op het programma staan: C. Steel over 'Weetbeerte en Wijsbeerte' (16 januari), A. Burms met een voordracht over Waarheid en Paranoïa (13 februari) en W. de Pater over 'Spreek over Onsterfelijkheid' (13 maart).

Organisator Herman De Dijn: "Vorig jaar in de raadsvergadering van het Hoger Instituut voor Wijsbeerte werd er gevraagd of er niet wat meer aktiviteit te bespeuren kon zijn van de proffen buiten de kursussen. Er werden toen allerlei voorstellen gedaan en één van de weinige initiatieven die realiseerbaar bleken, was de organisatie van deze konferenties. Enkele mensen van de raad dachten dat het interessant zou zijn de proffen voor niet alleen voor de eigen studenten. Het is de bedoeling te laten zien waar de mensen aan dit instituut zoal mee bezig zijn en we kunnen er een aanmoediging in zien voor hen om naar buiten te treden, naar een ruimer, ook niet-filosofisch publiek."

Na tien dagen bezetting Politie ontzet Straatmus

Donderdag 3 januari, om 9.30 u was het zover. De deurwaarder vergezeld van 3 agenten stond voor de (gebarrikadeerde) deur van buurthuis. De Straatmus in de Jozef II-straat 24. Er werden nog een vijftiental agenten (van het gehelmd type ditmaal) aangevoerd om te helpen toekijken hoe de deur op professionele manier opengebroken werd. Tegen de verwachting van velen in hield ze toch 'n half uur stand. Het zou in totaal twee uur duren vooraleer de politie de bezetters, die zich op zolder hadden verchanst zou bereiken. Er werd niemand opgepakt en alles verliep zeer rustig.

Midden december had de vrederechter beslist dat de aanwezigheid van de Straatmus in het huis in de Jozef II-straat wederrechtelijk was; sedert de openbare verkoping was het huis bezit van de NV Sankt Antonio, en die wil er zo vlug mogelijk studentenkamers in maken. De Straatmus moest er uiterlijk op 25 december uit. Men besloot het huis te bezetten; er gingen allerlei aktiviteiten door, zoals 'n optreden

van het koor Hey, pas op uit Antwerpen op 25 december en van het Rood Koor de dag erna. Op vrijdag 28 december ging er 'n kindersolidariteitsfeest door en op zaterdag was er 'n fietstocht door de stad, waaraan zo'n 40 fietsers deelnamen op versierde fietsen. De bedoeling was ruchtbaarheid te geven aan de nakende ontruiming en de situatie nog eens te schetsen voor de bevolking. Op oudejaarsavond was er 'n oudejaarsfeest, meteen ook het laatste.

Opgepast op de trap

Via geruchten had men vernomen dat donderdagmorgen 3 januari de deurwaarder met de politie zou komen. Dit gerucht werd bevestigd door Dirk Van Sina (precies, de zoon van), die uit betrouwbare bron wist dat de ontruiming die bewuste morgen zou plaatsvinden, en de mensen van de Straatmus uitnodigde voor 'n interview.

Donderdagmorgen om 8 uur deden dan vijftien personen hun intrek in het huis, waar vanalles voorzien was om de bezetting door te maken: eten, drinken en gezelschapsellen. Deuren en ramen werden gebarrikadeerd evenals de toegang tot elke verdieping. Het verzet zou zich hiertoe beperken: vooraf was immers afgesproken geen geweld te gebruiken, en geen aanleiding te geven tot geweld. De vijftien politiemensen konden het dus houden bij verkleumen in de kou; ook van de kant van de politie was het duidelijk dat men incidenten wilde vermijden. Toen na twee uur de zolder bereikt was, werden enkel de passen van de 15 gevraagd om ze af te schrijven; er zou niemand opgepakt worden. Het klonk bijna vaderlijk: "opgepast op de trap, want de leuning is eraf gebroken". De deurwaarder liet de bewoners/bezetters ook toe de kostbaarste spullen mee te nemen.

Buurt, nee. Winst, ja

De ontruiming werd ook gevolgd door 'n 40-tal sympathisanten, die hun solidariteit uitdrukten in slogans en (strijd)liederen, die zowel binnen als buiten het huis weerklonken. Door het bare winterweer en de vakantietijd die vele mensen uit Leuven wegghield, was de publieke opkomst niet zo groot, maar 'n dergelijk maneuver om belangrijke akties in dole periodes te laten plaatsvinden is al van vroeger gekend. Alle sympathisanten kregen dan ook warme chocomelk geserveerd.

In 'n pamflet dat na de ontruiming werd rondgedeelde klaagt de Straatmus nogmaals de houding van het stadsbestuur aan, dat belood had het huis aan te kopen. Doordat vanwege de stad enkel 'n belachelijk bod werd gedaan, belamde het huis in de Jozef II-straat, samen met het pand aan de Bogaardenstraat, en de tuin in handen van een privé-firma, die er stevig geld wil uitslaan door garages te maken in de tuin, en (dure) studentenhuisingen in de woningen.

De straatmus heeft (voorlopig) 'n onderkomen gevonden in de Roze Drempel, Maria Theresiastraat 20 (tel. 22.25.72).

Filip Huyzentruyt

Gerard Franssens
Jan Vansteenwegen

Werkzoekenden kunnen hun gading vinden op pagina 2 van dit Veto-nummer. Sla om dit blad!

LEZERSBRIEVEN

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op de het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)aktualiteit, en ondertekend zijn met naam, studiejaar en adres. Wie liever niet heeft dat zijn naam gepubliceerd wordt, moet dit duidelijk motiveren.

Brieven die langer zijn dan 25 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen; dit komt overeen met ca. 1 getikte blz. met een dubbele interlinie) worden in principe ingekort.

Over racisme, seksisme en andere vooroordelen

In het laatste Newtonke (kringblad van Wina) verscheen het artikel "Mohammed's brief" van éne "de Parre". Deze naam suggereert misschien al enig simplisme, de inhoud van het gedicht gaat echter naar het diepste.

Dit twee bladzijden lange gedicht moet een gedicht voorstellen. Althans dat leiden we af uit het rijmschema: de karamellervers. Het vertelt ons over het leven van een gastarbeider die reeds drie jaar weg is van zijn gezin. De auteur slaagt erin alle vooroordelen die leven rond gastarbeiders en vreemdelingsproblematiek te verwerken.

Met het risico u uw eelust te ontnemen, toch even een voorbeeld: En zeker nog toe volgende winter betaald de kas het geld voor kinder Al drie jaar reeds ik van je weg heb jij intussen nog meer kinderen (zeg?)

Kan mij niks scheel laat mij weten hoeveel en stuur spoedig naar hier van staat een officieel papier.

Als de auteur in kwestie de moeite zou doen enige lektuur ter zake door te nemen dan zou hij bijv. bij Frank Moutlaert en Rita Bollen in het boek *Racisten hebben ongelijk* kunnen lezen: alhoewel vreemde gastarbeiders in België evenveel kinderbijslag betalen als hun Belgische collega's, wordt er zwaar gediscrimineerd eenmaal het over kinderen gaat die in het buitenland worden opgevoed. De uitgekeerde bedragen liggen hier veel lager, en afhankelijk van het verdrag dat België heeft met het betrokken land, wordt er b.v. voor Marokkaanse, Turkse, Griekse en Spaanse werknemers maar kinderbijslag betaald voor maximum vier kinderen (behalve als ze in de mijnen werken). Moutlaert stelt dat deze discriminatie de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers jaarlijks meer dan 200 miljoen fr oplevert (!).

Wij begrijpen best dat het uitgeven van een kringblad niet altijd even gemakkelijk verloopt en dat elke poging tot schrijven wordt aangemoedigd. Dat impliceert nog niet dat alle artikelen ook zomaar moeten verschijnen. We stellen ons in dit geval dan ook ernstige vragen bij de inhoudelijke criteria die door de redactie werden gehanteerd.

Immers toen bleek dat Vanzwanske reageerde op een sexistisch artikel in het vorige Newtonke, haastte de interimredactie zich deze keer in het editoriaal te schrijven: "Over sexistische of reclameartikels hoeft niet lang gepraat. GEWETGERD schrijven we erop..." Zullen de redacteuren dan nu beweren dat ze ook de bedoeling niet hadden racistische artikelen toe te laten?

(!) F. Moutlaert, R. Bollen, *Racisten hebben ongelijk*, Kritikak, 1982.

Myriam Monteyne

Rudy Daems nog steeds in gevangenis

DINANT, LUIK — Zowel de Raadkamer in Dinant, als de Kamer van Inbeschuldigingstelling van Luik (het hoger beroep) hebben Rudy in december veroordeeld tot één verdere maand voorarrest. Het onderzoek is afgesloten en enkel de getuigenis van John Gardiner, de eveneens opgesloten inlichtingenagent, wordt als bewijs aangevoerd voor de verdenking dat Rudy deelnam aan de diefstal van 193 granaten in maart van vorig jaar uit de militaire basis van Florennes. Meteen is het ook duidelijk dat ook de huiszoekingen van april 1984 gedaan werden op aanwijzingen van Gardiner. Het is onmogelijk dat men indertijd op basis van een anonieme tip zoveel heisa zou gemaakt hebben — Rudy werd indertijd ook al bijna 24 uren vastgehouden. Het bevestigt alleen maar het bange vermoeden dat ook in die tijd reeds het Belgisch gerecht — de onderzoeksinstanties — goed wist dat Gardiner in opdracht van hogereplaatsten ageerde. Het Steunkomitee heeft ondertussen meer dan 1000 handtekeningen verzameld om bij Gol de vrijlating van Rudy te bepleiten, en een dezer dagen worden de handtekeningen aan Gol overhandigd. De Agalev-kerstaktie waarbij werd opgeroepen om Rudy kerstkaarten te sturen kende heelwat succes. Op Oudejaarsdag ontving Rudy meer dan 35 dergelijke kaarten en brieven. Rudy zelf is na het aanhoren van de beslissing van de rechtbank in Luik een twaalf dagen in hongerstaking gegaan. Normaliter komt rond 12 januari e.k. de Raadkamer van Dinant opnieuw bijeen om over zijn voorarrest te beslissen (dit moet maandelijks gebeuren). Wij houden u verder op de hoogte. (LV)

Vakature Sportraad

Voor de verdere ondersteuning van haar werking gedurende het academiejaar 1984-1985 zoekt Sportraad, na het onverwacht ontslag van één der vrijgestelden, één halftijdse werkracht. De nieuwe vrijgestelde zal onder een bediendencontract werken van bepaalde duur (7 maanden) van 1 februari 1985 tot 31 augustus 1985.

Zijn taak bestaat erin de doelstellingen van de raad uit te werken. Deze opties behelzen een vijftal facetten:

1. competitie en massasport
2. financiële ondersteuning van kringen
3. verdedigen van studentenbelangen aangaande sport aan de universiteit
4. subsidiëren van speciale sporten
5. studentenvertegenwoordiging in verschillende comités

Meer specifiek behelst deze taak:

- Het begeleiden van en werken met de Algemene Vergadering (AV). In een wederzijdse vertrouwensrelatie opstaan voor initiatieven van de AV, deze uitwerken, zelf mensen motiveren en met ideeën uitpakken.
- Het concreet realiseren van: organisatie massasporten en toernooien, contacten met sponsors, permanente en service, archief, boekhouding, verslagen en uitnodigingen, begroting en exploitatie.
- Problemedetectie en studiewerk.

Sollicitaties dienen schriftelijk, met CV, motivatie en specifieke vermelding van de ervaring, het sekretariaat van Sportraad te bereiken (adres cfr. infra) ten laatste vrijdag 25 januari 1985 om 17.00u. De kandidaten dienen aanwezig te zijn op de Algemene Vergadering van Sportraad op 28 januari 1985 om 20.30 u op de zolder van "De Spuyse" (Kantine Sportinstituut), Tervuursevest 101, Heverlee.

Je sollicitatie stuur je naar volgend adres, alwaar je ook terecht kan voor verdere inlichtingen:

Sportraad
Tervuursevest 101
3030 Heverlee
Tel: 016/23 38 51 (binnennr. 134)

Veto werft aan onervaren lay-outers onervaren zettters onervaren redakteurs

want een opleiding die bieden wij zelf, gratis voor niks, in onze ateliers aan de 's Meiersstraat 5 te Leuven. Binnen zonder belen.

KOLOFON

Veto, jaargang 11 nr. 14, dd. 10 januari 1985

Redaktie

Peter Mstorey, Bart De Moor, Toon Boon, Noël Herteleer, Pascal Lefèvre, Dirk De Naegel & Polleke Bijns

Hoofdredakteur

Polleke Bijns

Redaktiesekretaris

Filip Huyzenruyt

Eindredactie

Gilberte Boeckmans

& Filip Huyzenruyt

Medewerkers

Marie-Christine Houtekier, Pol Deltour, Luc Vanheerentals, Peter Breugelmans, Joël De Ceulaer, Didier Wijnants, Myriam Monteyne, Jean-Paul Jacobs, Gerd Franssens, Jan Vansteenenwegen, Bert Malliet

Foto's & donkere kamer

Didier Wijnants

Zetwerk & lay-out

Toon Boon, Luc Baltussen, Ria De Schutter, Peter Mstorey, Jan Loyens & Filip Huyzenruyt

Drukkerij

Rotatyp, Brussel

Oplage

8000 exemplaren

Redaktie-adres

's Meiersstraat 5,

3000 Leuven

tel. 016/2244 38

Personeelsadvertentie

Het Persdokumentatiecentrum van de ASR (BPA) zoekt mensen die bereid zijn kranten en tijdschriften door te nemen, knip- & plakwerk te verrichten of met andere woorden het archief in orde te brengen en te houden. Men kan hiervoor vrijstelling van stempelcontrole verkrijgen. Kortom, een boeiende job in een aangename werksfeer!

Gïnteresseerden kunnen zich aanmelden in de 's Meiersstraat 5 te Leuven of telefonisch op 016/2244 38.

BOEKHANDEL CABAY WENST U EEN SUKSESVOL
1985

cabay

Tiensestraat 82
3000 LEUVEN
Tel. (016) 23 69 50

KOLUMN

Reflekteer mee

1985 is geen Orwell-jaar en geen jaar van de communicatie. In de plaats daarvan krijgen we een jaar van de jeugd, het openbaar vervoer en de... uitgebreide kerstverlichting opgedist.

Inderdaad, onze regering verwacht een sterke stimulans van onze economie door het uitbreiden van de verplichte verlichting. Immers, de wetgeving legt de kerstverlichting een reconversie op. Hierdoor zou het maken van reflectoren voor de kerstboom de vorige weken een enorme uitbreiding hebben genomen. En vanaf één januari moeten de gereconverseerde reflectoren aan onze ordinaire fietswielens hangen.

Insiders beweren dat hiermee de veiligheid op de weg verhoogd zou worden. Vice-premier Gol spreekt dit echter tegen: volgens hem kan alleen een verhoogde rijkswachtkontrolle (en dus van het rijkswachtkorps) de fietser baat brengen. Ter zake maakte hij ondergetekende erop attent dat deze verlichting de automobilist wel eens zou kunnen verblinden, met

alle nadelen vandiën. En inderdaad, met nieuwjaar maakten wij reeds mee hoe een dronken bestuurder door de weerkaatsing van de vele reflectoren van een fiets, de betreffende fietser omvernalde.

Los van deze veiligheidsproblematiek blijft echter de aanzwengeling van onze reflectorenindustrie erg belangrijk. Daardoor zou een deel van de werkloosheid opgeslorpt kunnen worden. Eerste minister Martens vertelde tijdens de traditionele nieuwjaarsreceptie dat de regering nog een stap verder denkt te zetten. Binnenkort zou het ook verplicht worden een naar boven gerichte reflector op de fiets te plaatsen. Hierdoor zouden laagvliegende projectielen vooralsnog een botsing met de fietser kunnen vermijden. Dit gebeurt naar analogie van de verplichting voor vliegtuigen om onderaan de romp een lichtje te dragen.

Hiermee zou de fietsboom wel geplukt zijn voor onze industrie. Een volgende stap zou eruit bestaan de traditionele straatverlichting te vervangen door reflectoren

Niet alleen zou de staat hiermee sterk kunnen besparen op zijn energierekening, maar tevens zou een stel jobs gekreëerd worden. Uit industrieel-archeologische overwegingen zouden trouwens ook enkele straten, autosnelwegen en dergelijke met hun verlichting gereconstrueerd worden in Bokrijk. Een agressieve campagne om toeristen te lokken zou deze vondst vergezellen.

Niet elke verlichting zou echter afgebroken worden, gewoon omdat men minder reflectoren gaat plaatsen dan de huidige lichten. Hiermee hoopt de regering het nachtverkeer in te dijken, de immoraliteit te doen teruglopen en daardoor de arbeidsproductiviteit te doen stijgen.

De politie zou in elk geval nu al meer arbeidspotentieel opsloppen. Zij kondigde onlangs, samen met de rijksmacht, een verhevigde controle van de fietsen aan. Om te voorkomen dat slechts enkele reflectoren door wisselende diefstal van eigenaar zouden veranderen, waardoor de verhoopde hausse van de vraag achterwege zou blijven, zal de politie de reflectoren trouwens ijken. In het parlement is ondertussen een wetsontwerp ingediend om de bevoegdheden van politie en rijksmacht uit te breiden: deze mensen willen namelijk van hun repressieve etiket af. In het

vervolg zouden deze instanties dan ook niet meer puur bestraffend optreden. De rijksmacht zou immers zelf reflectoren verkopen aan de berijder van een fiets of een huisbewoner zonder deze elementen. Dit zou de bevolking dan weer heel wat loopwerk (en dus energie) besparen. In de wandelgangen van het parlement sprekeet men trouwens reeds van het nieuwe "kontrak van de eeuw": wie zal immers de reflectoren mogen leveren aan de rijksmacht?

Ook de kleinhandel zou door de verplichting van de reflectoren (zeker aan de huizen) gestimuleerd worden. Het beroep van reflectorspecialist zou immers nieuw aanzien verkrijgen. Deze mensen zouden er ook speciaal moeten op letten dat de teruggekaatste stralenbundels niet verblindend werken.

Uit goed ingelichte bron vernamen wij dat de regering ook op lange termijn nieuwe plannen ontwikkelt: vanaf volgend jaar zouden de fietsen ook moeten uitgerust zijn met sensoren. Bij de nadering van een voertuig zouden deze automatisch een misthoorn aan het werk zetten. De volgende jaren kondigen zich dus goed aan voor de veiligheid, de heilige koe "auto" en de werkloosheid. Leve de crisis en de eruit voortvloeiende vindingrijkheid.

Reflektoon

In eigen handen

Yalogo, een Vredeseiland in Bourkina-Faso

Water is haar stoutste droom...

Een schroeivende hitte, een verschrompelde bodem, mens en dier uitgemergeld... Sahel. Is hier nog wel enige vorm van leven mogelijk?

1985 wordt een herhaling van het drama van de jaren zeventig, alleen zal de omvang van de ramp een gradatie erger zijn. Bourkina-Faso, het voormalige Opper-Volta, is één van die Sahellanden. Bijna helemaal in het noorden, op de grens van de Sahel, ligt het dorp Yalogo. Eind

1982 startte het team van de VZW VREDESEILANDEN daar met een ontwikkelingsproject dat steeds verder wordt uitgebouwd. Watervoorziening staat centraal, er wordt echter ook hard gewerkt aan irrigatielandbouw, een atterlier voor technische ondersteuning, een alfabetiseringsproces... op 11, 12 en 13 januari trekken duizenden vrijwilligers in Vlaanderen weer de straat op om vredesblokken, stickers en wenskaarten te verkopen teneinde het project financieel te ruggesteunen.

VZW VREDESEILANDEN is een niet-gouvernementele organisatie voor ontwikkelingssamenwerking: de voortzetting van de dromen van Dominique Pire, Nobelprijswinnaar voor de vrede. Door het realiseren van ontwikkelingsprojecten en het verspreiden van informatie hierover tracht de organisatie reeds twintig jaar op te komen voor de allerarmsten in de Derde Wereld. Via de uitbouw van coöperatieven wil men in een tijdsperiode van 5 à 9 jaar de voedsel- en watervoorziening, de gezondheidszorg en het alfabetiseringsproces in handen geven van de plaatselijke bevolking. Dit werd reeds gerealiseerd in Gohira (Bangladesh), Kaladak (Indië) en in Tomboektie (Mali). Yalogo (Bourkina-Faso) wordt het vierde vredeseiland.

"Als je iemand een vis geeft, geef je hem eten voor één dag. Als je hem leert vissen, geef je hem eten voor zijn verdere leven..."

Een Chinees spreekwoord dat de kernidee van de projectwerking samenvat: er wordt op zo'n manier met de bevolking samengewerkt dat deze zichzelf weet te behelpen, ook als de ploeg van Vredeseilanden er niet meer is. Daarom leidt men zo snel mogelijk autochtone kaders op en moet elke aangeleerde techniek door de bevolking hanteerbaar zijn.

VZW VREDESEILANDEN geeft geen cadeautjes; de plaatselijke bevolking moet ervan overtuigd zijn dat er geen hulp zal komen wanneer ze zelf niet de handen uit de mouwen steekt. Ze moet haar eigen ontwikkeling in handen nemen en niet afhankelijk blijven van derden.

Het is niet de bedoeling de bevolking een bepaald geloof of politieke overtuiging aan te praten. Geen invoer van Westerse cultuur.

Yalogo een geïntegreerd ontwikkelingsproject

De streek van Yalogo kent een temperatuur van 50 graden. Een balans opmaken van de gevolgen van deze moordende zon is niet moeilijk. In november vielen de eerste waterpenen reeds droog, mislukte oogsten, honger en ziekte... De inwoners van Yalogo halen hun drinkwater in het meer van Yalogo dat tegelijkertijd dienst doet als openbare wasplaats, drenkplaats voor dieren... Er is geen keuze: ofwel drink je dit water, ofwel kom je om van de dorst. Reeds 2 jaar werkt de ploeg van Vredeseilanden — 2 landbouwingenieurs, 1 technicus, 1 vliegpleister en 1 werf leider — er samen met de bevolking aan een geïntegreerd plattelandproject. Dit wil zeggen dat alle nodige levensaspecten worden aangepakt.

Bestaande waterputten worden uitgediept en nieuwe worden gegraven. Vredeseilanden zorgt voor het nodige materiaal en voor een geschoolde putpendelver. Hij geeft de nodige instructies, verklaart zijn manier van werken teneinde samen met de bevolking de werkzaamheden te kunnen verrichten.

Irrigatielandbouw

Karioe is een dorpie nabij het meer van Yalogo. Naast het meer is de grond vrij

drassig en vormt dan ook een ideale bodem om rijst te telen. Vandaar het initiatief van Vredeseilanden om samen met de boeren de percelen teeltklaar te maken. Opvallend is de leegierigheid van de boeren die de nieuwe technieken dan ook snel onder de knie krijgen. Van 's morgens vroeg tot vier uur in de namiddag werken ze, non-stop, zonder te eten, op hun akkers. Naast rijst wordt er ook maïs, gierst en sorghum verbouwd. Na de oogstperiode beginnen de boeren via kleine irrigatiewerkjes aan tuinbouw te doen. De landbouwvoorlichting van de voorbije twee jaar was efficiënt: irrigatielandbouw is nu een nieuw begrip geworden. De natuurlijke mogelijkheden van het meer van Yalogo worden benut. Een eerste vlakte van 14 ha werd dit jaar bevooid: 150 landbouwers bewerken er hun perceel. De opbrengst van deze vlakte is niet meer zo afhankelijk van de regenval, omdat pompen aan de oever van het meer zorgen voor een regelmatig bevoeiing.

Het atelier

Pompen moeten ook onderhouden en hersteld kunnen worden. Hiervoor werd een atelier opgericht. Zeven mannen worden opgeleid en moeten binnen enkele jaren in staat zijn de nodige onderhoudswerken uit te voeren. Nu reeds onderhouden en herstellen ze ezelskarren en landbouw materiaal. Een beurs van Vredeseilanden stelde een aantal techniciers in staat een verdere scholing te volgen in de hoofdstad.

"Analfabeten zijn als blinden. Ik wil niet blind blijven, ik wil zien" was het antwoord van één van de kursisten op de vraag waarom hij leerde lezen en schrijven. In het bouwvallige schoolje van Yalogo leren drie groepen van ongeveer twintig mensen lezen en schrijven onder leiding van een plaatselijke onderwijzer. De oorzaak van de hoge alfabetiseringsgraad is tweeledig: het gebrek aan openbare scholen en een veel te hoog schoolgeld voor privescholen enerzijds en het thuishouden van kinderen om mee te helpen op de velden of bij andere activiteiten anderzijds.

Het heeft ruim twee jaar geduurd vóór dat men met al deze initiatieven werkelijk van start kon gaan. Gedurende die twee jaar hebben de leden van het team van Vredeseilanden contacten gelegd met de bevolking, actief geluisterd, samen met hen overlegd waar de moeilijkheden zitten, hen ervan bewust gemaakt dat er iets kan veranderen op voorwaarde dat ze zelf iets willen doen... Moeilijkheden genoeg en die zullen blijven komen maar daartegenover zie je de resultaten en de toekomstperspectieven zoals een anti-erosieplan...

"Handelen zonder kennis is onvoorzichtig, en weten zonder handelen is laf!" (Dominique Pire)

Vragen en reacties zijn welkom op het sekretariaat van de VZW VREDESEILANDEN, Van Monstraat 89 (hier te Leuven). Tel: 016/22.25.53.

Marie-Kristine Houtekier

Onder begeleiding van Westerse helpers leert de bevolking zichzelf uit de slag te trekken.

Jong Europese Beweging

Belgisch diploma onderschat?

De Jong Europese Beweging (JEB) is een pluralistisch samengestelde politieke beweging die ijvert voor de bevordering van een democratisch en federaal Europa. Ze is vooral bekend door haar lokale kringen — de Europakringen — waar ze door allerlei vormingsactiviteiten (zoals discussieavonden, lezingen, conferenties...) aan deze doelstelling werkt.

Recent trad de beweging meer naar buiten. Aanleiding was de omstrede beslissing van rektor Cottinie (RUG) om geen nieuwe inschrijvingen van vreemde studenten meer toe te laten in de faculteit diergeneeskunde van de rijksuniversiteit. De buitenlanders die hun studie reeds aangevat hadden, mogen deze wel voortzetten. De inschrijving van nieuwe buitenlandse studenten wordt beperkt tot 2 procent.

De wet voorziet namelijk dat per financieringsgroep twee procent van de buitenlandse studenten het gewone inschrijvingsgeld (10.500 fr) betaalt. Aan de RUG werden tot voor kort bovenop die twee procent nog buitenlandse studenten aanvaard die dan wel de helft van de kostprijs moesten betalen (soms tot 0,5 miljoen fr). Met deze maatregel stond de rijksuniversiteit wel alleen, de andere universiteiten in dit land pasten de tweeprocentregel strikter toe.

Buitenlandse maatregelen waaronder de weigering van de Utrechtse universiteit om nog Nederlandse studenten aan hun kandidatuursjaren in België hun studies te laten voltooien aan hun universiteit, hebben de jong-

ste maatregelen medebepaald. De Utrechtse beslissing houdt overigens een ontkenning in van de waarde van het Belgische diploma en is daarmee een aanluiting van de Europese praktijk terzake.

De specifieke maatregel van de RUG valt op zijn beurt moeilijk te rijmen met het Europees recht, meer bepaald met het verbod van discriminatie op grond van nationaliteit. Een verbod vastgelegd in het verdrag van Rome, wat ook door België ondertekend werd. Andere landen omzelen deze non-discriminatieregel door een algemene numerus clausus. Iedereen — ook de buitenlandse studenten — valt zodoende onder deze studentenstop. JEB wijst er op dat deze oplossingswijze in hun ogen ook geen valabel alternatief is.

Akties

Hun acties beperken zich evenwel tot de Belgische situatie. Aangezien dergelijke studentenstop nefast is voor een Europese integratiepolitiek heeft de JEB stappen ondernomen om de Cottinie-maatregelen ongedaan te maken. Zo werd een verzoekschrift gericht aan de Raad van State, waarin de vernietiging van het besluit wordt gevraagd op grond van schending van de wet. Verder werd de hulp van enkele politieke partijen ingeroepen om in het Europees Parlement een parlementaire vraag te stellen betreffende deze zaak. Tenslotte werd aan de Europese Commissie een klacht gestuurd en de werd deze gevraagd wat die instantie van plan is te doen.

Juridisch zijn er voldoende gronden voor protest. Blijft natuurlijk de vraag in hoeverre de JEB als VZW voldoende oelang heeft bij deze affaire. Hiervan is afhankelijk of de vraag naar de Raad van State toe ontvankelijk wordt verklaard. En dit vormt wellicht de Achilleshiel in deze zaak.

Dirk De Naegel

POSTERS — GADGETS

Filmaffiches (o.a. American Gigolo, Psycho 2)

POSTERS
WENSKAARTEN
POSTKAARTEN
GESCHENKEN
voor alle omstandigheden

Naamsestraat 53

Leuven

(ADVERTENTIE)

Binnen Kringraad en Sociale Raad wordt momenteel druk gewerkt aan een politiek platform dat een eigen alternatief voor het op vandaag gevoerde onderwijsbeleid vooropstelt. Bedoeling: een profilering van de Algemene Studententent (ASR). Binnenkort is een ontwerptekst klaar die, dat is de gebruikelijke procedure, aan de kringen of volkvergaderingen ter goedkeuring of amendering zal worden voorgelegd.

De reden waarom juist nu hiertoe wordt overgegaan is tweeledig. In de eerste plaats zien te weinig studenten het ASR-bos nog door de bomen van haar werking heen. In hun werking rond allerhande — actuele — temata, zo wordt gesteld, hebben Sociale Raad en Kringraad onvoldoende aan situering en contextbelichting gedaan. Een wel-omlijnde globale ASR-visie dringt zich op.

Tweedes wordt de ASR door velen als een te negatieve, een conservatieve organisatie ervaren, die veel veto's stelt maar nalaat hierbij opbouwend werk te leveren. Hoewel zo'n houding in tijden van crisis natuurlijk de meest voor de hand liggende is, mag men zich er niet inopsluiten. Ook hieraan wil een — positieve — profilering tegemoetkomen.

Een profilering van de ASR komt neer op een explicitering van haar streefdoel: de democratisering van het (universitair hoger) onderwijs. In het platform zal de democratiseringsinszichten worden uitgesplitst over de verschillende facetten van het onderwijs: de toegang, haar organisatie, en haar vorm en inhoud. Speciale aandacht zal gaan naar de positie van vreemde studenten in ons universitaire bestel.

Het is een oude maar steeds actuele eis: bij het verzamelen en verspreiden van kennis door, onder controle van en ten behoeve van de gehele gemeenschap hebben wij allemaal belang. Niet enkel de industrie mag met het onderwijs gebaat zijn. Evenmin mag het onderwijs pas aandacht krijgen wanneer de economische omstandigheden zich daartoe lenen. Om slechts als investeringsfaktor te worden beschouwd is het onderwijs te veel een recht, iets wat ons en alle jongeren rechtstreeks raakt. Een democratisch onderwijs is een te essentieel element in de opbouw van een menswaardige samenleving om in tijden van economische recessie over boord gegooid te worden. Als de KrUL stelt dat de ASR voorbijgestreefd is, maakt ze precies die fout.

De KrUL zal trouwens opwerpen dat de ASR met haar profilering aan politiek doet en dat, in tegenstelling tot zijn en het lief, dit niets voor studenten is. We zullen hierop antwoorden dat enkel maar zuipen en vrijen ook politiek is, zelfs partijpolitiek. Het houdt immers een goedkeuring in van het — in hoofdzaak door de partij op het kabinet van onderwijs — gevoerde beleid.

Ook zullen sommigen van het ASR-profiel misbruik willen maken door het als links te bestempelen. Een studentenstandpunt is nochtans met de epiteta links noch rechts gediend. Waar het hier om gaat zijn immers studentenbelangen, en die betreffen ons en zij die na ons komen allemaal.

De Vlaamse stadskrant

Het kwade geweten bijna dood

Dit jaar schijnt men heel wat trespapier beschreven te hebben aan het Centrum voor Communicatiewetenschappen. Nadat wij in Veto I van deze jaargang reeds een werkje van 563 bladzijden doorworstelden, deden wij nu hetzelfde met een turf van 495 pagina's. Gelukkig is Jan Drijvers, beter gekend van de IQ-kwis, vlot ter tale en is zijn tisonderwerp één van zijn grote passies.

"De Vlaamse stadskrant: het kwade geweten van een niet zo brave burger" lijkt een passé-onderwerp, maar Drijvers zelf oordeelt van niet. Niet alleen is er rond de stadskrant nog weinig studie verricht, maar uit dit verhaal kunnen ook lessen worden geleerd voor andere kleinschalige media, zoals de lokale radio's.

De basis van de stadskrant werd gevormd door de zieke maatschappij. Toen het in de jaren '60 nog prachtig ging, verloor de politiek steeds meer de aandacht voor de kleine gemeente. Tegelijkertijd werd die politiek steeds meer aan specialisten toegewezen. Het duurde niet zo bijster lang voor de burger van het pragmatische gedoe een kater kreeg. Sommige problemen (vb. derde wereld) geraakten niet opgelost. Men besefte dat verwaart geen welzijn is en het milieu geraakte steeds meer onder druk.

Ontvoogdingsstrijd

Daarom ontstond een ontvoogdingsstrijd van diverse categorieën burgers. Dit waren de woelige jaren rond '68. Maar snel bleek het failliet van de sloganpolitiek: structuren zijn daarmee alleen niet omploegbaar. Bovendien was er een geweldige ideologische versplintering tussen de ontvredenen. Op lange termijn ontstonden echter een aantal nieuwe basiskoncepten: kleinschaligheid, basisdemocratie, buurtwerk... Deze nieuwe ideeën kwamen terecht onder de groene koepel, want die ziet ecologie erg ruim. Ook de basisdemocratie wordt daarbij betrokken.

De beschreven processen deden zich ook voor op gemeentevlak. Ook daar was nauwelijks inspraak te merken: de kiezer had weinig keuze, controle werd moeilijk gemaakt... Zo ontstond de vraag naar het "open maken" van

de gemeentelijke politiek. Daarin formuleerden men de eis van decentralisatie (gefrustreerd door de fusies), afschaffing van kumulaties en dienstbetoon, doorstroming van informatie...

Stadskrant?

Om dit streven een beetje gewicht te geven ontstond op lokaal vlak vaak een soort "progressieve frontvorming", iets wat op partijvlak (nog) steeds moeilijk geboord kreeg. Uit deze samenwerkingsverbanden kwamen vaak stadskranten voort. In den beginne waren zij vooral anti-kranten: anti-dit of anti-dat. Langzamerhand ging dit vanuit hun concrete ontstaansgrond steeds meer naar een positieve omschrijving van hun doelen: een goed milieu, oplossing van een aantal socio-economische problemen, bestrijding van verkeersproblemen, steunen van acties rond de derde wereld en aanverwanten.

De gemeenschappelijke wortel is te vinden in de stellingname voor de zwakkere in deze maatschappij. Vanuit de lokale situatie wordt over de muur gekeken naar een meer globale maatschappelijke kontekst. De aandacht gaat hierbij naar de man in de straat. Vraag zal zijn of die er zelf een boodschap aan heeft.

Stadskranten ijveren immers voor het in eigen handen nemen van de politiek. Een politiek op basis van de "werkelijke noden en behoeften van de bevolking". Drijvers laat door middel van kollages zien welke thema's de stadskrant hierbij aankleeft. Soms engageert de redactie zich ook in een nieuwe partij. Hiermee wil men dan de starre verzuiling doorbreken. In de kranten wordt trouwens veelvuldig het proces van de traditionele partijen gemaakt. Tegelijk wenst men zich zeker ook niet te identificeren met wat gebruikelijk voor links doorgaat. Het is niet voor niets dat de SP her en der trachtte met eigen blaadjes de stadskrant te concurreren.

Kommunikatieve wortels

Dit alles besluit het eerste deel, dat handelt over de socio-politieke wortels van het "stadskrantje". Daarnaast zijn

er echter ook uitgesproken "kommunikatieve wortels". Hierbij constateert Drijvers dat de traditionele pers haast identieke ziekteverschijnselen manifesteert als de politieke wereld. De pers is theoretisch een belangrijke controlerende macht ten opzichte van de politiek. Maar inhoeverre vertolkt de krant die kritische functie ook in de praktijk? En inhoeverre zijn haar brilleglazen niet in een bepaalde richting geslepen?

Voor de inspraakbeweging staat het antwoord vast. De gevestigde pers brengt hen geen stap dicht bij een basisdemocratische wereld. Allereerst worden de kranten niet de gewenste openheid: bepaalde gedachten worden als des diavels geverd. De krant is veeleer een middel geworden van een bepaalde groep uit de burgerij om haar gedachtegoed te verspreiden. De handelswaarde van een krant remt nog meer de openheid: het geestelijk goed moet een zeer ruim deel van kopers en adverteerders kunnen plezieren.

Objektiviteit

Tegelijkertijd ontwikkelt de gevestigde pers steeds meer een notie van objectiviteit waardoor toch vragen kunnen gesteld worden. Alsof het per definitie al mogelijk is "objectief" te zijn? In elk geval wordt door dit begrip de toegang tot de media vaak verengd tot de gevestigde machten, die dan nog liefst "evenwichtig" aan bod komen.

Dit alles wordt na WO II nog meer kracht ingezonden door een enorme schaalvergroting van de perswereld. Hierbij zijn concentraties en monopolies meer regel dan uitzondering. Vanaf dan kan ook alleen de "professionele schrijver" nog aan de slag. Deze moet zich tevens onderwerpen aan de "redactionele lijn". Bovenstaande tendenzen leiden tot een sterke informatievervalsing. Tevens wankelt het pluralisme in het gedachtegoed.

Alternatief

Om hieraan te remediëren ontstaat er een alternatieve pers. Deze kan in diverse categorieën opgesplitst worden: per sector (derde wereld, vrou-

wen), per regio (lokaal)... Deze pers zal zich wagen aan een alternatieve openbaarheid met meer nadruk op het geestelijke karakter van het blad. Al doende wordt een "new journalism" ontwikkeld, los van alle vroegere concepten van objectiviteit. Daardoor ontwikkelen zij zich echter ook niet tot een volwaardig alternatief voor de pers, omdat zij dikwijls even selectief te werk gaan (zij het dan in andere richting). Opvallend is wel de grotere kleinschaligheid en decentralisatie. Dit kon enkel dank zij de ontwikkeling der techniek (goedkopere verspreidings-technieken).

Gemeente

Eigenaardig genoeg ontwikkelt zich in de pers (ook de gevestigde) sinds jaren een tendens om meer lokaal nieuws op te nemen. Als verklaring kan men wijzen op de concurrentie tussen de kranten, de invloed van radio en televisie op het aantal lezers. Sommigen zien dit gewoon als een opvullen van een vroeger geschapen informatie-deficit.

Toch is dit allemaal maar bijkomstig. Vooral de populariteit van dit nieuws bij de lezer is doorslaggevend. Deze populariteit kan gezien worden als een reactie op de toenemende complexiteit van onze wereld, de grootschaligheid van alles, het zichzelf niet herkennen in de weinig geprofileerde media...

De traditionele pers geeft echter niet alle plaatselijke informatie een gelijke behandeling. Vooral de formele instituties komen op de lokale pagina's aan het woord. Daardoor is er ook weinig te merken van een kritische aanpak. Bovendien hebben bepaalde thema's de voorkeur: personalia, sensatie, cultuur, lokale geschiedenis. Daarbij krijgen zich herhalende feiten meer belichting.

Kleinschalige massakommunikatie

In die zin werd dan ook op lokaal vlak

Het Dijlepaard

Ook het Dijlepaard kreeg vorig jaar te kampen met problemen eigen aan een werking met medewerkers. Die zijn nu, voorlopig toch, opgelost. De Leuvense stadskrant blijft verschijnen.

Orde vs VZW

De scherpe tegenstelling tussen Beckers en Dewitte, zoals die bleek op het numerus claususdebat van 4 december j.l., berust blijkbaar op meer dan alleen maar pro of contra NC. In een Humonummer van enkele weken geleden, lezen we een interview met dr. Van Akoleyen, net als Dewitte werkzaam als arts voor de VZW Geneeskunde voor het Volk.

Hierin vernemen we dat de VZW fel wordt aangevallend door de Orde van Geneesheren. Formeel gebeurt dit omdat de artsen van deze VZW hun lidgeld aan de Orde niet meer willen betalen. Dat heeft nog te maken met de artsenstaking van enkele jaren geleden. We verder leest voelt echter gauw dat het schoentje op heel wat belangrijker plaatsen wringt.

De werking van de VZW is namelijk op een heel andere leest geschoeid dan de traditionele liberale gezondheidszorg, waarin geneesheer een vrij beroep is. Bij de VZW, zo lezen we, werken ongeveer 25 artsen in loondienst. Ze worden dus niet per consultatie betaald, maar krijgen een maandelijks salaris. De enige inkomsten van de VZW zijn de honoraria die de patiënten betalen. Bijzonder daarbij is dat daarin het zogenaamde remgeld niet inbegrepen is, en dat steekt de 'Wynen Boys', zoals Van Akoleyen ze noemt, de ogen uit. Dit remgeld moet volgens de Orde dienen

om de overconsumptie in de medische sector af te remmen. De VZW vecht dit remmeffect echter ten zeerste aan, daar volgens haar niet de patiënten maar de dokters afgeremd moeten worden. Ook een numerus clausus zoals de Orde die voorstaat, verwerpt Van Akoleyen als een corporatistische reflex: de koek die onder te velen verdeeld moet worden.

Pittige paragraaf uit het interview: als argument tegen gesalarieerde gezondheids werkers, inclusief dokters, voert men nogal eens aan dat als men dokters laat werken tegen uurloon, dat ze dan hun werk minder goed zullen doen. Volgens Van Akoleyen is dit een slag in het gezicht niet alleen van alle eerlijke artsen maar van alle mensen die per uur betaald worden. "Doen verpleegsters hun werk minder goed omdat ze per uur betaald worden?" aldus Van Akoleyen.

Gebouw Letteren & Wijsbegeerte

De Standaard d.d. 5 januari meldt ons bij monde van professor Geert Bekaert het overlijden van architect Marc Dessauvage. Tot zover niets aan de hand? Dessauvage is de architect van het fakulteitgebouw Letteren & Wijsbegeerte, dat nu aan verbouwingen toe is. Bekaert noemt dit "ongewijfeld het beste gebouw dat de Leuvense universiteit in haar expansieve

periode heeft laten bouwen". Verder roemt hij de konstante in Dessauvages architectuur: "de vakkundige oplossing van de gestelde opgave". Elders (namelijk in Veto nr. 13) stond over het gebouw van L & W deze bedenking: "Wie maakt er eigenlijk zo'n plannen, blijkbaar zonder de minste kennis van de te verwachten problemen?" Of: Veto en de Nieuwe Mandarijnen.

All you wanted to know about sex...

In 1983 startte de Federatie Centra voor Geboorteregeling en Sexuele Opvoeding (CGSO) met de publicatie van de reeks "Voorbehoedsmiddelen nu". Aanleiding daartoe was dat zij in hun werking vaak moesten vaststellen dat er nog altijd een grote nood bestaat aan precieze en heldere, maar vooral ook praktisch bruikbare informatie over de bestaande voorbehoedsmiddelen.

Men heeft daarom een aantal brosjures op de markt gebracht, waarin nuttige informatie over het gebruik, de werking, mogelijke klachten, soorten en prijzen van het desbetreffende voorbehoedsmiddel.

In deze reeks zijn reeds verschenen: Duidelijkheid over de pil, Klein ABC voor het juiste gebruik van de pil, Het kondoom, en Het cervixkapje. Vol geschreven brosjures waar — in een voor ieder verstaanbare taal

gestreefd naar een alternatief. Deze kleinschalige massakommunikatie was nog meer gedecentraliseerd, open en georganiseerd vanuit de basis. Het gaat hier vooral om inhoudelijk sterk geprofileerde producten: het commerciële is verwaarloosbaar. In plaats van een puur militant alternatief taalgebruik wordt meestal geopteerd voor de taal van de gewone man. Relevante thema's worden konstant gevolgd: de nieuwverschaffing is dan ook minder incidentgebonden.

De schrijvers van deze stadskranten hebben ook sterke aandacht voor het instaureren van een tweerichtingsverkeer. In de praktijk wilde de kleinschalige pers toch ook wel eens wereldvreemd worden. Het weinig professioneel gehalte deed vaak het enthousiasme snel luwen. In elk geval kan deze pers het totale informatie-deficit van de gevestigde pers niet opvullen: daarvoor is ze te dispers, te sporadisch kwa uitgave. Gelukkig werd in de traditionele pers, om commerciële redenen, een inhaalbeweging ingezet. Zo wordt milieu nu een bespreekbaar thema gevonden.

Samengevat kenmerkt de stadskrant zich dan ook als een tegenkrant met weinig nadruk op de handelswaarde. Zere tenen moeten dan ook nauwelijks gespaard worden. De informatie moet helpen bij de bewustwording van de burger, waarbij men zoveel mogelijk ongebonden tewerk gaat. Drijvers tracht de diverse Vlaamse bladen dan nog in te delen in diverse types.

Problemen

De stadskranten hebben het vrij lastig. De medewerkers zijn vrijwilligers met alle gevolgen vandien. Binnen de redakties bestaat grote kennensongelijkheid. Bovendien zijn de medewerkers vaak lustige dertigers, die nog weinig banden met het heden hebben. Tevens wordt het intellectuele karakter vaak te sterk benadrukt.

Mede daardoor wordt de gewone man vaak niet bereikt, zo die al interesse mocht hebben. Gelukkig lezen de gemeentepolitici de stadskranten nog wel. Daartoe moeten zij wel vaak een droog produkt doorworstelen.

Financieel bestaan trouwens er weinig mogelijkheden om hieraan iets te doen. Vele medewerkers beginnen ondertussen wel aan het effect van hun blad te twijfelen: het is wel gezegd, maar verandert het iets? En de lokale radio's, toch een aanvulling, bieden ook al niet veel hoop.

Toon Boon C

Hedendaagse Westerse Muziek (1)

«Music is the organisation of sound.»

In de hedendaagse muziekscène is onoverzichtelijkheid troef. Wellicht hebben er nooit voorheen in de geschiedenis zoveel verschillende genres en stromingen tegelijk furor gemaakt. De enige sluitende definitie die tegenwoordig nog kan standhouden is die van John Cage: "Music is the organisation of sound". Een zeer rekbaar bepaling, natuurlijk, die zowel van toepassing is op avant-garde

als op popmuziek of op de 5de van Beethoven. Maar interessant zijn vooral de verschillende technieken om te komponeren, de uiteenlopende esthetische opvattingen en ook de interpretatiegewoonten van de luisteraar. In vijf afleveringen ploegt Veto door de wereld van de hedendaagse westerse muziek, van serialisme over repetitieve muziek tot popmuziek.

Na de eerste wereldoorlog zou niets meer worden zoals voorheen. Ook in de muziek is er een beslissende breuk met het verleden. De verantwoordelijken: Igor Strawinsky, Arnold Schönberg, Anton Webern, Bela Bartok... De avant-garde is geboren. In de daaropvolgende decennia zien onder meer het serialisme, de aleatoriek en de elektronische muziek het levenslicht.

In 1913 stond de Parijse society in rep en roer naar aanleiding van Igor Strawinsky's ballet 'Le Sacre du Printemps', en dat is om meer dan één reden een bijzonder heuglijk feit. Wat was hier namelijk aan de hand? Strawinsky had in dit stuk ongekende muzikale bronnen aangeboord, op zoek naar nieuwe expressiemiddelen. De brave man had een nieuwe 'cellulaire' ritmische structuur bedacht die een voortdurende verandering van maatteken noodzakelijk maakte. Een regelmatige maatindeling was niet te bespeuren. De luisteraar verloor daarmee een belangrijk aanknopingspunt voor een traditionele interpretatie: de ritmische regelmaat. Voeg daarbij de uitdagende dissonanten of 'zwaalve' samenklanken en u begrijpt het al: een schandaal in de muziekwereld.

In die tijd was de Oostenrijkse komponist Arnold Schönberg bezig met het ontwikkelen van een nieuwe muziektaal: de dodekafonie, een poging om te breken met het Romantische kompositieideaal, zoals dat groeide van Beethoven en Schubert tot Gustav Mahler. Romantische muziek (niet te verwarren met smartlappen en ander slijm) is narratief of verhalend en dus doelgericht opgebouwd. In feite bouwde de 19de eeuwse komponist muzikale akcenten en klimaxen op. Hij doet dit door het bouwen van een hiërarchie in de globale structuur van het werk, waardoor elke passage gaat verwijzen naar het globale muziekstuk of naar een klimax hierin. Bovendien is ook het notensysteem gehierarchiseerd in het begrip tonaliteit: de groepering van tonen rond het tooncentrum (u kent dat: Opus zoveel in C groot).

Van deze dialectiek blijft bij Schönberg nog maar weinig over. De door hem persoonlijk bedachte dodekafonie moest een functionele samenhang bieden aan zijn atonale experimenten. De dodekafonische techniek kan het best uitgezegend worden aan de hand van haar strengste konkwentie: het serialisme. Schönbergs leerling Anton Webern ging namelijk konkwent door op de door zijn meester aangegeuide weg. Webern verwerkte in het seriële systeem nu niet enkel de twaalf noten uit de chromatische toonladder

en haast alles wat je in een zetel zou kunnen doen wordt ook gedaan. Dat alles gebeurt met op de achtergrond een Manhattan grootstadsplanorama.

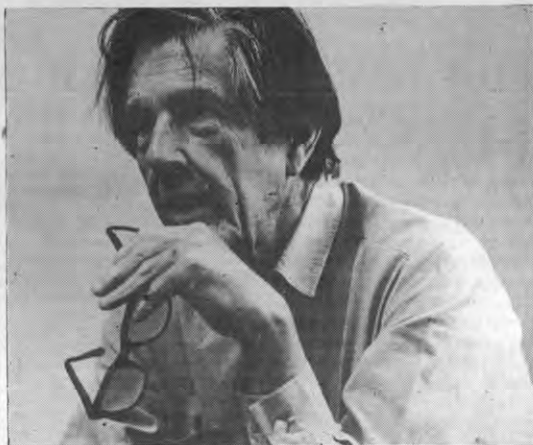
De muziek, gekomponeerd en geadapted door Thierry De Mey, geeft afwisselend twee verschillende sferen weer. Enerzijds is er een ontspannend, grappig, ouderwets klinkend hitje, waarop de danserssen zich speels, meisjesachtig voortbewegen. Deze delen zitten vol humor en vrolijkheid.

Daarnaast is er telkens weer een betoverend ritme en wordt de verlichting gedempt, en dan worden de bewegingen strakker, grimmiger, dreigender, spierspannender. De uitgedrukte emoties zijn bijvoorbeeld dodelijke vermoeidheid. Voor de toeschouwer zijn deze delen enigszins beklemmend, maar net als de spanning te groot wordt, is er weer dat vrolijk muziekje en de ontspanning.

Doorheen de ganse voorstelling spelen de danserssen een vraag-en-antwoord spel, dat regelmatig samenvloei in het gelijktijdig uitvoeren van dezelfde bewegingen.

De "apoteose" geeft ons een overzicht van de ganse voorstelling, maar dan wel enkel op de vrolijke muziek. Was dit alles nu doodserieus, met hier en daar wat humor, of was het gewoon speels, met toch een grimmiger onder-ton? Wij weten het niet, maar het loonde de moeite.

H.W.

John Cage: een totale breuk met het Ancien Régime van de muziek.

(foto Veto)

(dodeca), maar ook de tijdsduur, de pauzes, ... kortom alle denkbare muzikale parameters. Deze werden voor elke compositie vast gelegd in een referentiereeks of -serie (vandaar 'serialisme'), die dus alle twaalf tonen in een bepaalde volgorde bevat. Verder wordt er dan gekomponeerd door het bewerken van deze referentiereeks: de reeks wordt getransponeerd, gespiegeld, verschoven. Een seriële compositie bestaat dus uit een opeenvolging van reeksen van twaalf tonen, met vastgelegde toonduur, gefixeerd ritme, enzovoort, allemaal door transformatie te komen uit de referentiereeks.

Kanker

Klinkt de beschrijving van de seriële kompositietechniek nogal stiel, de muziek zelf doet dat zeker. Bij een eerste beluistering laat ze zich van geen kanten benaderen. Ze lijkt volkomen struikelroos. De klanken lijken auto-nieuw en een globale orde is niet herkenbaar. Nochtans heeft er nooit voordien een zo strakke en streng gedetermineerde muziek bestaan. Een paradox die haar oorsprong vindt in de konfrontatie van twee totaal verschillende werelden: die van de komponist en die van de luisteraar.

Het serialisme is in feite ontstaan voor de tweede wereldoorlog maar werd pas erkend na de dood van Anton Webern. De Belg Karel Goeyvaerts, de Duitser Karlheinz Stockhausen en de Fransman Pierre Boulez propageerden in de jaren 50 het integraal serialisme als een nieuwe muzikale orde. Een orde die, volgens Goeyvaerts, de verwarving van de (na)-oorlogsjaren moest kunnen overwinnen. De muziek werd geobjektiveerd, de klank bevrijd.

Minstens even interessant, en in mijn ogen een stuk meeslender, zijn de experimenten van de Griek Iannis Xenakis, de uitvinder en enige vertegenwoordiger van de stochastische muziek. Xenakis, die een opleiding tot wiskundige en architect had genoten, werkte in de jaren vijftig in het atelier van architect Le Corbusier, waar hij belast werd met het uitwerken van een project voor de expo 58: het Philips-paviljoen, ook bekend als de 'Poème Electronique'. In dezelfde periode componeert hij het muziekstuk 'Metastasis', waarin hij de architectuur van zijn gebouw bijna letterlijk transponeert in klankmassa. De volgende lijnen van de pseudo-tenststructuur lijnen hun muzikale tegenhanger in veelvuldige glissando's of glijtonen. 'Metastasis' volgt overigens helemaal dezelfde logica als de 'Poème Electronique'. Het stuk is gebaseerd op wiskundige reeksen, op Gauss-kurven, op Fibonacci-getallen, ja op de logica zelf. In het Grieks betekent metastasis verplaatsing. In de pathologie is de metastase het optreden van een ziekteverschijnsel in een bepaald deel van het lichaam als gevolg van een overeenkomstig ziekteproces elders in het lichaam: uitzaaiing van een kankergezwell!

Alea iacta est

Spreekt het vanzelf dat zowel seriële als stochastische muziek bijzonder

vreemd aandoen, nog vreemder is het geluid dat uit Amerika komt overduaan. John Cage heet de man die daar geprepareerde piano's maakt. Dat zijn piano's bijgewerkt met moeren, bouten, klinknagels, elastieken en andere onorthodoxe attributen en prullaria. Deze stukken, "chosen as one chooses shells while walking along the beach", worden tussen de snaren en hamertjes van de piano geplaatst om een rijke klankvariatie te bekomen. Cage bekomt op die manier in feite een heel perkussiekerst voor één persoon. Het resultaat is te horen op de prachtige "Sonatas and interludes for prepared piano" uit 1948.

Om de autonomie van de klank te bevestigen gaat Cage nog verder dan de Europeanen: hij introduceert het toevalsprincipe. Aanvankelijk komponeert hij zijn muziek met behulp van procedures van muntopwerping. Later laat hij het toeval zijn werk doen bij de uitvoering van zijn muziek, die dus telkens verschillend is. Het kind krijgt de naam aleatoriek (naar de befaamde teeling van Caesar). Wat hier gebeurt is echt fundamenteel: met de bedoeling de klank los te maken van de kompositorische structuur of het interpretatiekader onderwerpt Cage elke impuls aan een extern principe, het toevalsprincipe van het orakelboek 'I Tjing'. Weg met de gedetermineerdheid. De komponist (d.i. hij die het klankenarsenaal regert), heft zijn eigen functie op en kan nog slechts mogelijkheden aanreken. Als seriële democratie is, dan is aleatoriek anarchie. John Cage: "Muziek moet een werk van de natuur zijn en niet langer een menselijke schepping".

Straatlawaai

Met Cage kreeg de muziek een complete draai. Alle verworvenheden van de muziekgeschiedenis werden op hun kop gezet. De ruisklanken en het lawaai werden geëmaniceerd, de klassieke structuren totaal afgebroken. Daarom is het ook begrijpelijk dat klassiek geschoolden deze 'keitel-muziek' de rug toekeerden. Zij hadden geen behoefte aan muziek met een kritische functie, vooral omdat die kritiek juist op hen betrekking had. Want voor de komponisten was de Romantiek intussen al voltooid verleden tijd, maar de luisteraar zocht in de muziek over het algemeen nog altijd het sensueel genot. Vandaar dat de experimenten die nu ook door de elektronika mogelijk gemaakt worden, niet direct resulteren in een verrijking van de muziektaal. Wel maakt ze een versnelde consumptie van commerciële muziek mogelijk (maar daarover later meer). De avant-garde is langzaam in een isolement gedrongen, en dat feit ligt wellicht mee aan de basis van de nieuwste ontwikkelingen in de muziek.

Didier Wijnants

Verwarringstichtend teater

Jef en Guy Casiers

Natuurgetrouw

Tijdens de Antwerpse teaterpromenade in de lente kon je het teaterstuk "Natuurgetrouw" van Jef en Guy Casiers (vader en zoon) voor de eerste keer meemaken in één van de mooie jeugdthuizen in de Cogels-Osyley in Berchem. In Leuven werd het stuk onlangs opgevoerd in de Pieter Couteurteelstichting.

Het was de bedoeling een gezellig huiselijke sfeer te creëren, waarin de bezoekers zich — aanvankelijk — op hun gemak zouden voelen. We werden verwelkomd door de twee gastheren die ons koffie en koekjes aanboden en ons vriendelijk uitnodigden mee rond de tafel te komen zitten. Het bleek trouwens die dag feest te zijn, want Jef was net jarig. Het ganse stuk is geïnspireerd op "The Birthday Party" van Pinter, dat Jef een twintigtal jaren geleden zelf nog speelde. Zowel de denkwijze als de manier van toneelspeelen van Pinter zijn erin verweven, maar er is meer: we hebben te maken met een echt verjaardagsfeestje waarin we zowel elementen uit Pinter als nieuwe autobiografische of autobiografisch aandoende elementen ontdekken.

Verwarring

Het publiek voelde zich aanvankelijk erg op zijn gemak en volgde gemuiseerd de verhalen van vroeger die opgerakeld en herbeleefd werden door

de twee personages. Plotseling werden we echter opgeschrikt door andere atmosferen, die beangstigend de twee schelden elkaar uit), dan weer plezierig worden. De genodigden waren getuige van de spanningen die zich tussen de twee afspeelden en begonnen zich ongemakkelijk te voelen: voveurs, indringers in de leefwereld van twee individuen of in de leefwereld die zij hier fictief op de planken zetten, of beter gezegd, op het parket. De grens tussen teater en werkelijkheid vervaagt hier.

Uiteindelijk, in een woordassociatief spel, waarin de taal een eigen rol gaat spelen, is het niet meer helemaal duidelijk of we met één of met twee personages te maken hebben. Dit is niet enkel zo in het stuk zelf, maar ook ruimer: vader en zoon vertonen veel overeenkomsten in spelen en spreken.

Wij werden in een zekere verwarring achtergelaten in het huis, waar plotseling toch geen feestje bleek te zijn. We gingen niet zo vrolijk buiten als we naar binnen kwamen: dit was schitterend teater, en het vervaagt slechts langzaam.

Het stuk "Natuurgetrouw" van Jef en Guy Casiers kan je de ganse maand januari nog gaan bezichtigen in Antwerpen.

H.W.

Belgium dancology

Balatum

In het kader van Belgium Mythology: Les Belges sont là, was er ook Belgium Dancology: een aantal dansvoorstellingen van eigen Belgische bodem. Balatum, gedanst door Michèle Anne De Mey en Roxane Huilmand, was er één van. Een impressie.

Wanneer je de zaal in komt geschuifd, zitten twee meisjes onbeweeglijk in ouderwetse zetels, en vanuit die zetels zal de dans beginnen. Langzaam, in stille komen er bewegingen, kleine bewegingen, die je zelf ook zou kunnen maken wanneer je in een zetel zit. De bewegingen worden herhaald, ze worden groter.

Als toeschouwer loop je het gevaar te denken dat je dit al eens eerder gezien hebt: in de huiskamer, wanneer je zus in de zetel zat, of bij de dansgroep Rosas. De twee dansers-

sen, M.A. De Mey en R. Huilmand, maken inderdaad deel uit van Rosas, dat onlangs nog te zien was in Leuven met de nieuwe (uitstekende) produktie Elena's Aria. Er zijn inderdaad gelijkenissen aan te stippen: we hebben ook te maken met "minimalistische" bewegingsvormen, met de "pure movement"; enerzijds zijn er herkenbare dagelijkse bewegingen, anderzijds meer abstracte strakke bewegingen; er worden ook gevoelens uitgedrukt, net zoals bij Rosas, gevoels die de toeschouwer niet onbewogen kunnen laten.

Ondanks die gelijkenis, is "Balatum" toch anders, toch origineel. Balatum vind je op de grond en de meisjes bewegen zich rond op die balatum, waarbij ze een optimaal gebruik maken van de aanwezige ruimte. De twee zetels worden eveneens benut in al hun mogelijke standen

Nieuwe telefoonnummers

Sociale Raad: 016/22.95.41

Kringraad: 016/22.31.09

Veto: 016/22.44.38

Waar Vanzwans trots op is Het beste uit de kringbladen

Het bespreken van kringbladen loopt niet altijd van een leien dakje. Niet alleen vormen de kringbladen zelf hierbij vaak een probleem. Want wat kan je nu onderhand blijven schrijven over steeds dezelfde teksten. Maar allah, een groter probleem vormt het vinden van de juiste stijl der bespreking. Hierbij hoort ook het samenhangen van een gepaste inleiding. Al was het maar om niet in platitudes te vervallen.

Het bovenstaande stukje had evengoed kunnen beginnen met volgende zinswending. "Het is weer winter. Eindelijk ligt er een heerlijke sneeuwvacht over de bomen. Die bomen lieten dan ook vlak voor de Kerstvakantie hun laatste kringbladjes van het oude jaar vallen. Vanzwans hield zich deze vakantie dan ook onledig met het bijeenzamelen van deze bladerpracht om hiermee zijn kringherbarium aan te vullen. Na een grondige observatie van de nieuwe, zorgvuldig samengestelde blenders tussen dorre en vrij groene exemplaren brouwde Vanzwans het volgende teetje uit het verzameld bladerschap." Maar geef toe, zou dit niet van het goede teveel zijn? Zou Vanzwans dan niet echt aan het zwansen zijn geslagen? Dan toch maar met de deur in huis vallen, zoals hierboven?

Vanzwans krijgt immers een reputatie te verdienen. Niet alleen horen wij de wilde geruchten over veron-

gelijkte kringen en bladvullers — wij zijn nog altijd niet om te kopen —, maar bovendien waait er ons een frisse wind uit Brussel tegemoet. Want wat lezen wij in de laatste Moeial, het Brusselse ekwivalent van Veto, over "Het beste uit de kringbladen"? "Vanzwans is de auteur van de artikelreeks 'Het beste uit de kringbladen'. Een waardig initiatief, dat gepaard met de gekruide, grappige schrijfstijl een succesformule vormt."

Geef toe, dit is werkelijk van het goede teveel. Maar wij dragen de weelde in alle stilte. In elk geval beloven wij in onze nieuwjaarsbrief aan de redactie om zakelijk en kort te blijven in onze besprekingen. Volgens goed ingelichte bron zou de Veto-begroting misschien ingekort worden door de Raad van Studentenvoorzittingen, onze voedstermoeder. In die optiek beginnen wij nu reeds regeljes in te korten. De volgende zin leveren wij dus in en wij springen dadelijk naar de volgende...

Krimmax

Van de "kweetniethoeveelste jaargang" van Krimmax, het blad der kriminologen, ligt het tweede nummer "gratis verspreid" voor ons. De redactie deelde ons mee dat deze kring niet zo erg opgezet was met onze vorige bespreking. Want wat bleek: wij hadden teveel melding gemaakt van de omvang van het blad, en bovendien hadden wij de kring bezwaarder door vergelijkingen met de radicale kriminologen (god weet wie dat nu zijn) en Paradigma. Diezelfde redactie vroeg ons dan ook Krimmax met fluweleen handschoenen, handig in deze tijd van het jaar, aan te pakken. Zelfs zou denken aan een artikel over de kring, die helemaal geen uitstaans zou hebben met bovengenoemd ander volk. Of heeft Vanzwans het weer bij het verkeerde eind?

In elk geval is deze Krimmax reeds

dubbel zo dik, wat aangeeft dat de kringwerking een serieuze vlucht neemt dit jaar. Krimmax mogen we echter niet beoordelen als een gewoon kringblad (zeker niet kwa omvang), omdat Krimmax "wars van elke prestatiedrang zuiver functioneel qua opzet" is. Het blad vormt de reguliere "schakel tussen de kring en zijn studenten". Daarom ook alle bowling-uitlagen, verslagen van presidiumvergaderingen en dergelijke. Zo vernemen we dat Krimmax een echte fakbar heeft: Politika. Interessant is vooral de aangekondigde kriminologische cyclus. De eerste avond handelde over *Invloeden op de strafvordering en strafvoetmeting*. De tweede avond ging gisteren (net voor het verschijnen van Veto) door en handelde over de rijkswachter. Hij zou doorgaan op basis van de lezing van luitenant-generaal Bernaert voor de Kring voor Internationale Betrekkingen, waarvan in Veto een bespreking verscheen. "Het weemoedig geklaag van de rijkswachter-commandant zal op deze avond kritisch onder de loep genomen worden".

Herbarium

Kritisch onder de loep nemen, dat gaat Vanzwans ook doen met het Biosblad. De kring der biologen drukt speciaal zijn eigenste blad op kringlooppapier. Voorwaar een milieubewust initiatief, maar dat hoeft nog niet te betekenen dat men daarom de laatste letterjes op diverse pagina's moet laten verdwijnen. Een blad voor de puzzelaars, met andere woorden. Misschien is het daarom dat de redactie in het editoriaal mededeelt dat er "geen sport" in dit blad staat: het lezen wordt zelf als sport beschouwd. Inhoudelijk is dit nummer anders zeer goed. Na de traditionele priespraat van preses en andere proza-verzamelaars, leert het POK-verslag ons dat de kandidaat-bioloog in het vervolg ook tijdens de vakantie zal moeten studeren. Vroeger moest de eerstekeer immer een herbarium samenstellen. Zo'n herbarium valt echter niet uit de lucht, maar dwarrelt normaliter langzaam grondwaarts. In het vervolg zal het herbarium opgevraagd worden na de vakantie, in het begin van de 2e de kandidatuur. Spijtig voor tweedezitters die dan nog hun cursusbladen aan het verzamelen zijn.

Dit nummer bevat een heus dossier oceanografie. "Slechts weinige Belgen zijn zich bewust van de rol van België in en het belang bij oceanografische onderzoek." Een wat krakkemikkige zinsbouw verhindert niet dat er boeiende zaken te lezen vallen. Vooral het schip de Belgica staat centraal. Daarmee verricht men immers onderzoek naar zeevervuiling, zoals olierampen en de gevolgen van stortingen voor de giftigheid van zeeprotanen.

Buiten zijn STELLA gekend
om zijn verse belegde broodjes
en verse soep

Café
IN DE COMMERCE

H. Hooverplein 16 22.55.78 3000 LEUVEN

Dorus geeft een verslag van een speleologische tocht. Dit heet een gedicht te zijn. In voetnoot vernemen wij dat de onderbroek van Dorus zich nog steeds zijn oorspronkelijke kleur niet herinnert. Verderop vernemen wij nog dat "een cantus in de eerste plaats een zangavond met enorm veel ambiance is en dat dit helemaal geen zuippartij hoeft te worden". Vanwaar die ambiance dan wel moet komen, wordt niet zo duidelijk, als je maar weet "dat wij niemand verplichten om bier te drinken". De laatste bladzijden zijn weer voor een typisch biologenpubliek met besprekingen over diverse natuurreservaten.

Onwerkelijke ingenieurs

De ingenieurs hebben hun derde Irreëtelte zorgvuldig gekamoefleerd. Toch presenteren zij ook sprookjes: de enige echte en waar gebeurde story over het verkleinen van dit prestigieuze blaadje. Er was immers een wijs VTK-presidium dat konstateerde dat na enkele jaren hun blad gedegenereerd was tot een simpele veld, die door de mensen die ze toegestemd kregen enkel maar gebruikt werd om even mee te lachen en voor de rest kritisch maar korrekt in de prullenmand te deponeren. Als het niet was dat zij het zelf schreven, zouden wij nog denken dat die zinnen van ons kwamen. Blijkbaar hebben de ingenieurs toch Vanzwans aan het werk gezien. In het sprookje wordt nauwelijks gerept over financiële motieven, maar naar het schijnt moeten de rijke kringen nu ook inleveren. En dit zou hiervan een manifestatie zijn. De "hofnar" van dienst vraagt de lezers of zij akkoord gaan met de verkleining, en als het van ons afhangt zouden alle lezers hierop "ja" moeten antwoorden. Het nieuwe formaat is immers toffer om lezen.

Bert Bibber

Bert Beheer vraagt zich af wat hij in godsnaam met 1 500 000 fr moet doen? In zijn gekende logaritmische stijl heeft hij het over franken neerleggen, blauwe kaarten komen halen en start reserves aanleggen. "De gemiddelde schach bleek wel weinig noten op zijn zang te hebben". Terloops pleit stoere

Bert voor Veto-abonnementen, al weten wij uiteraard niet wat hem hietoe bezielt. Voor financiële gegevens meldt Bert dat iedereen welkom is bij hem. Allen daarheen dus voor een portie Barbara-bier.

Deze Irreëtel wordt gevuld met twee profinterviews, resp. met Van Brussel en Van Mechelen, sorry Peters, Spion-ter-zee Bonzo beeft zich naar de dichtste verpleegsters-td in de stille Zuidzee, terwijl de Vredesleiden beroep doen op onze solidariteit om Bonzo daar weg te houden. De student burgerlijk scheikundig ingenieur krijgt een disectie. Vooral zijn ademhalingsstelsel laat te wensen over, m.a.w. hij loopt wel achter de meisjes, maar krijgt ze niet te pakken. En daarna volgt nog een derde (tussen) profinterview, met prof. Van Rompae. Waar dat dorp ligt, weten wij helaas ook niet. Een goede Irreëtel dus, maar het kan nog beter.

Oplage 240

Er zijn weer 10 dagen voorbij, en daar is reeds het volgende Merkatork. In de Aardrijkskundige Kring wordt er dit jaar wel naarstig geschreven, en zo hoort het ook. Een bespreking op 45-toeren kriskras door de lettertjes via onze lasers is dan ook aangewezen.

Het Merkatorkaaltje maakt ons erop attent dat het weer het moment is om lichtjes beschonken tegen een robuuste lantaarnpaal of op ons lief te leunen. Wat wij ook snel gaan doen, want wij missen Henk in dit nummer. Tussendoor wordt wat kerstfeest en romantiek gezwaid, vooraleer wij aan het interview met preses Caroline kwamen. Met uiterste aandacht hebben wij dit doorgenomen, zodat wij nu weten dat zij van wijn en straffe bieren houdt en dat ze wel graag wij trouwen. Dit is weer een zoekertje uitgespaard en wij hopen echt dat ze haar schrik niet bevestigd ziet.

Ook de lieve Krullers mogen zich voorstellen. Maar wie heeft daar een spottrent met blablabbabla bijgeplaatst? Stoute redactie. Via de kerstmissiepunten en de biercérémonie verzelen we bij het volledige klasement van het aantal gelopen ronden op de 24-uren. Kwestie van de konditie der medestudenten te kunnen controleren. Daarvoor diende ook het Kerstfeest. "U bedoeld (sic) toch niet het befaamde feest van elk jaar?" Jawel, en hiermee beëindigen wij de kerstmissie van Vanzwans en zijn roddelzants.

Vanzwanske

mensen gaan, zoals twee echtgenoten of een heel gezin. Dit in tegenstelling tot bijvoorbeeld de psychoanalyse waar men hoofdzakelijk individueel te werk gaat.

Wat dat allemaal aan een interessante gespreksavond (en kijkavond) kan opleveren? Come and see for yourself! woensdag 16 januari om 20u in auditorium Michotte van het Psychologisch Instituut (Tienestraat).

Jean-Paul Jacobs

Uit het Merkatork. Hopelijk doelen ze daarmee alleen op hun lezerspubliek.

Mon Oncle d'Amérique

Op 16 januari organiseert de Werkgroep Vorming van de Psychologische Kring een voorstelling van de film 'Mon Oncle d'Amérique', gevolgd door een debat. Deze stilistisch verrassende film van Alain Resnais dateert van 1980 en is zonder twijfel een van de betere films uit dat jaar.

De film begint met een flitsende montage van kiekjes en fragmenten, waarin de drie hoofdpersonages voorgesteld worden. Alles is daarbij een beetje door elkaar gegooid en wordt zodanig onsamenvattend en snel voorgeschoteld dat de kijker er het noorden bij verliest. Geleidelijk aan echter vertraagt de snelheid waarmee de 'cuts' elkaar opvolgen en krijgen we steeds langere fragmenten. De drie hoofdfiguren beginnen gestalte te krijgen en we leren hun werelden kennen. In eerste instantie hebben ze schijnbaar niets met elkaar te maken: een plattegrondjongen die de familieboerderij verlaat om in een konfektiebedrijf in de stad te gaan werken, een ambitieuze man die zijn job bij de

radio vertiest, maar meer succes heeft in de politiek en tenslotte de dochter van metaalarbeiders die haar geluk in de toneelwereld zoekt.

Langzamerhand beginnen de drie levenslopen elkaar te doorkruisen en begint de kijker er een parallel in te zien. Ze zoeken alle drie het geluk en hebben daarbij wisselend succes en tegenslag. Na elke mislukking blijven ze echter hopen, wat tot uitings komt in hun 'verre oom uit Amerika' waar ze het sporadisch over hebben.

Dat ogenschijnlijk wat simpel uitgangspunt voor een film wordt door twee dingen opgetrokken tot een aangename kijkervaring. Ten eerste door de montagekunst van Alain Resnais, die de drie levenslopen in een geëigend perspectief parallel laat evolueren, samenlopen en weer uit elkaar gaan. Ten tweede door de wetenschappelijke interventies van professor Henri Laborit.

Witte ratten

Deze vierde hoofdfiguur is alleshalve fictief en mag te pas en te onpas tussen de drie levenslopen door zijn biologische visie op de menselijke interacties uitzetten. In kort komt

die erop neer dat de mens gedreven wordt door zijn aangeboren neiging om de anderen te overheersen. Als dat hem niet lukt en hij dus zelf gedemineerd wordt, resten hem twee uitwegen: ervoor vechten of wegvlugten. Als hij echter noch vecht, noch vlucht, geeft dat aanleiding tot organische stoornissen. De beruchte maagzweer en dergelijke. Je kan het vergelijken met iemand die gehaast is en met zijn wagen in een file terechtkomt. Hij kan zich tegen zijn toestand niet verzetten en kan er niet uit wegvlugten, wat dan zulke stress-situatie geeft.

Treffend zijn vooral de proeven met witte ratten, waarmee de professor zijn betoog illustreert. De overeenkomst met de figuren uit de film geeft het geheel een ekstra (ironische) dimensie en doet Laborit's theorie even zeer geloofwaardig overkomen. Een hoogtepunt is vooral als Resnais enkele eerdere scènes uit de film laat overspelen met diezelfde witte ratten in de rol van onze verbijderwaardige hoofdfiguren.

Debat

De kwaliteit van de film en de relevantie van genoemde theorie daargelaten, vormt deze film een handig uitgangspunt voor het erop volgende debat. Dat wordt geleid door doctor professor Vansteenkoven, docent Systeem- en Communicatietherapie. Deze

Alain Resnais achter de camera.

Programmaverklaring van Pax Christi

Een bondig maar uitgewerkt denkkader over vrede

Voor wereldvrede, in veiligheid, vrijheid en rechtvaardigheid is de titel van de jongste Pax Christi-uitgave. Het boekje vormt een programmaverklaring van de organisatie voor de tweede helft van de jaren '80 en de eerste helft van de jaren '90. Door het veranderend tijds-kader dienen een aantal standpunten en opties geaktualiseerd te worden om het met een modewoord te omschrijven. De vorige programmaverklaring Voor een veiliger Europa dateert reeds van 1977, vandaar...

Het resultaat is een vlot leesbaar boekje waarin vanuit verschillende invalshoeken het begrip (of probleem?) vrede wordt belicht. Pax Christi vertrekt steeds vanuit een aantal vaststellingen en uitgangspunten om de daaropvolgende vernieuwde standpunten en opties meer relif te geven.

Er werd gekozen voor een ruim vredesbegrip. Niet enkel negatieve vrede, het vermijden van oorlog, maar ook een positieve invulling van het begrip zijn hierin belangrijk. Veiligheid, mensenrechten en ontwikkeling zijn dan centrale begrippen. "Samen vormen ze de grootste driebuigende

uitdaging op wereldschaal. Elke gedeeltelijke oplossing dient noodzakelijkerwijs in dit perspectief te worden gesitueerd" (p. 10).

Wereldvlak

In een tweede deel wordt een ruimer kader geschetst. Een onrechtstreekse vingerwijzing naar de vredesbeweging die te erg op korte-termijn-doelen gericht is of alans zo overkomt bij een groot deel van de bevolking. De apatie na de grote rakettenbetoging is tekende. Als een grote pudding zakt het brede maatschappelijke engagement in elkaar om plaats te maken voor de zoveelste uiting van defaitisme.

De explicitering van dit bredere kader is daarom nuttig. Het verband met de mensenrechten en een wereld-ordening, de Noord-Zuid problematiek en overbepaling versus onderontwikkeling. We kennen het allemaal maar het is eens op een begrijpelijke wijze op een rijtje gezet. Soms klinkt het wel wat te simplistisch. Zo worden bij de vaststellingen geen al te concrete voorbeelden gegeven. Zo kan men zich niet verliezen in details maar het blijft een tekort. Deze rechtlijnigheid heeft wellicht te maken met de beoogde doelgroep.

Ook de Oost-West problematiek en de plaats van Europa binnen dit alles komt aan bod. Toch wel leuk om vast te stellen dat wij eens op de laatste

plaats komen. "De Oost-West tegenstelling wordt al te vaak gebruikt om deze Noord-Zuid tegenstelling te ontkennen of te vervalsen" (p. 23). Blijkbaar heeft de volgorde van de hoofdstukken een diepere betekenis.

Er wordt ook gepleit om de Oost-West tegenstellingen niet over de hele wereld uit te zaaien. Op die manier kunnen conflicten elders in de wereld hun eigenheid bewaren. Dit kadert in de algemene betrokkenheid op de eigenheid en verscheidenheid van staten en volkeren zoals die in het gans boek tot uiting komt.

Inzoomen

Vervolgens komen in een derde deel een aantal specifieke thema's aan bod. Hierbij onthouden we dat voor totaalweergaars blijkbaar geen plaats is binnen Pax Christi. Op het eerste zicht een vreemde stellingname voor een christelijke vereniging. Het verwijft van onduidelijkheid in de stellingname gaat evenwel niet op. "Elke samenleving kan eisen stellen aan de individuele burger, ook inzake de beveiliging van deze samenleving, voor zover op democratische wijze daartoe besloten wordt. Tegelijk echter kan de samenleving geen eisen stellen die op essentiële punten ingaan tegen het geweten en de fundamentele rechten van de burger." (p. 53). Het individu heeft luidens deze formulering steeds zekere verplichtingen naar de samenleving toe. Voor de concrete invulling wordt de nodige speurruimte gelaten. Toch kunnen we de vraag stellen of totaalweergaars dan geen maatschappelijke functie hebben en daarmee samenhangend of er wel echt voldoende speurruimte aanwezig is?

In dit deel komen verder de 'traditionele' onderwerpen aan bod: veiligheid, defensie, Navo en Warschaupact, verschillende vormen van afweer en afschrikking. Niet-militaire oplossingen en verzet tegen een beroepsleger zijn twee hoofdthema's die steeds terugkeren. Overigens kan hier ook de vraag gesteld worden of bepaalde geaktualiseerde standpunten alweer niet achterhaald zijn. "Wij verlangen dat de denuklearisering van de ruimte, ingesteld met het ruimteverdrag van 1967, wordt aangevuld met een verdrag tot algehele demilitarisering en pacificatie van dit deel van het menselijk erfgoed en zo tevens het terrein kan worden van internationale wetenschappelijke samenwerking" (p. 77). Wishful thinking als we de recente uitspraken van Reagan beschouwen?

Randgebieden

Wie gedacht had dat hiermee de kous af was komt bedrogen uit. Na de algemene bespiegelingen op politiek vlak wordt de aandacht gericht op enkele randdomeinen. De rol van de

AD VALVAS

Chemika

• Do 10 jan. in Zaal der Hallen: snooker

Germania

• Do 10 jan.: Benefietdag voor de Vredeseilanden in de FAK met optreden van 8 groepen. Van 15 u. tot 03 u.
• Van vr. 11 jan. tot zon. 13 jan.: praesidiumweekend in Kessel-Lo.
• Di. 15 jan.: verbodering met het VTK in de FAK (gratis vaten).

Historia

• Don. 10 jan.: Benefietdag voor Vredeseilanden in de FAK met optreden van 8 groepen van 15 u. tot 03 u.

Merkator

• Don. 10 jan. om 20 u: Cantus in de Kantine
• Ma. 14 jan. om 20 u: Bowling in de Naamse Straat
• Di. 15 jan. om 20 u: praesidiumvergadering in 'tStuc

VTK

• Di. 15 jan.: Verbodering met Germania in de FAK (gratis vaten)

Wina

• Don. 10 jan.: Wina-gang TD in het R.C.

moedigt het hoger onderwijs aan om de ingeslagen weg verder te bewandelen en nog meer aan bod te laten komen. Er wordt gedacht aan hoorcolleges, zoekingswerk en einderhandelingen. Is deze opmerking niet voorbarig en ten dele ongegrond? Zeker in het licht van de evaluatie van de voorbije vredesdagen aan deze universiteit kan men hierbij zijn bedenkingen hebben. Toen bleek slechts een beperkt deel van de studenten gemotiveerd naar dit initiatief toe.

Dirk De Naegel
Voor wereldvrede, in veiligheid, vrijheid en rechtvaardigheid. Pax Christi pocket. Antwerpen, uitg. Omega. 116 p.

Broodmaaltijd voor DAM

PSYCHOLOGIE — In de Psychologische Kring (ofte onder de studenten psychologie) schieten de laatste tijd de werkgroepen als paddestoelen uit de grond. Naast de al-oudere Werkgroep Vorming is er sinds begin dit academischjaar de zeer actieve Kulturele Werkgroep bijgekomen en wat later de meer bescheiden Sociale Werkgroep. Ook lijkt het een beetje "in" om naar aanleiding van eenmalige concrete problemen een soort interim-werkgroepen op te richten. Getuige daarvan de "Werkgroep Statutaire Hervormingen" (hmm) en de onuskesvolle "Werkgroep Kerstfeest Psychologie". Maar laten we zulke grapjes liever niet ten top drijven...

Wie zeker speciale aandacht verdient is wel de genoemde Sociale Werkgroep. Dit is een bescheiden initiatief van enkele studenten uit de tweede kan psychologie. Hun enig aktieterrein (voorlopig althans) bestaat erin maandelijks een broodmaaltijd te organiseren en de opbrengsten daarvan aan een goed doel te besteden. Voor de Kerst gingen er zo al twee broodmaaltijden door en niet zonder succes. De eerste keer namen een kleine veertig mensen deel. De tweede maal waren er dat wel wat minder (25), maar dat was te wijten aan een aantal

organisatorische redenen.

De (niet wereldschokkende) opbrengsten gaan voorlopig integraal naar de DAM. Doorstromingshuis Adolescente Meisjes VZW. Dat is een huis in de Vesaliusstraat voor meisjes tussen vijftien en eenentwintig jaar, die niet kunnen terugvallen op een thuis. Ze worden daar naartoe verwezen door de jeugdrechter of komen er op eigen initiatief terecht. De (individuele) begeleiders van de DAM "trainen" de meisjes als het ware in sociale vaardigheden, verantwoordelijkheidsgevoel, zelfstandigheid en vooral praktische vaardigheden (wassen, koken, een bankrekening openen, ...). Het is immers in de eerste plaats de bedoeling dat ze na zekere tijd de DAM kunnen verlaten en op eigen benen kunnen staan.

Wat aan de eerste twee broodmaaltijden vooral opviel was dat de deelnemers bijna uitsluitend studenten uit de tweede kan psychologie waren. Dit is geenszins de bedoeling en laat daarom dit artikel voor anderen een oproep zijn er de volgende keer ook te zijn. Wanneer dat precies zal zijn staat nog niet vast, maar plaats, datum en tijdstip worden beslist tijdig nog in Veto bekendgemaakt.

Jean-Paul Jacobs

U HOUDT VAN STRIPS?
KOM KIJKEN BIJ
J.M.LODDEWYKX
TIENSESTRAAT 87
3000 LEUVEN

DUPUIS
LOMBARD
ELSEVIER
STANDAARD
CASTERMAN
OBERON
DE VLIJT
HET VOLK
BRABANTIA NOSTRA
E.A. ....
INBLAZEN N.
1730-1144P.124

OPEN

ma. tot vr.
6 tot 18 u.

zaterdag
7 tot 14 u.

ADVERTENTIE

MET JOS VAN POLDERBOS NAAR 1985

VERONTSCHULDIG MIJ, PAPA EN MAMA,
MAAR IK HEB GEEN NIEUWJAARS BRIEF
OMDAT ONZE PROFESSOR ER GEEN HEEFT
OPGEGEVEN...

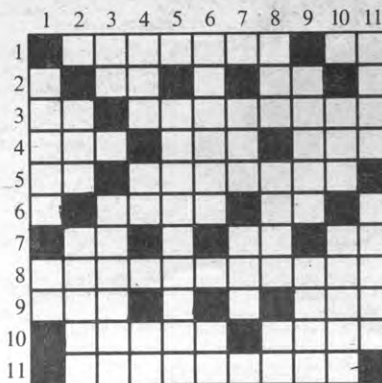

GROELPH!

ED
4-85

Puzzelminnend Leuven.
Ann Seynaeve, Burgemeesterstraat 42 te Leuven, vulde het vorig kruiswoordraadsel zowaar juist in en wordt hiervoor beloond. Zij kan twee vrijkaarten voor een Stuc-productie naar keuze gaan afhalen op de Permantie van Kultuurraad, E. Van Evenstraat 2d, tweede verdieping, tel. 016/23 67 73.

Horizontaal:

1. Wandelingen — afstandsmaat; 2. Inhoudsmaat — In orde; 3. Daar — stripfiguur; 4. Harsachtige stof — voorzetsel — voorzetsel; 5. Van het teken af (muziek) — Verfilmingen; 6. Huidmisgroei — voegwoord; 7. Verdwyn — voorzetsel — scheikundig element; 8. Sovjet-Russen; 9. Boot — meisjesnaam; 10. Wapen — lofzangen; 11. Zuid-Amerikaanse vruchten.

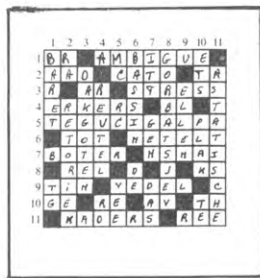
Vertikaal

1. Kapte om — onder andere; 2. Soort — meisjesnaam; 3. Van de orde der karmelieten — ijsgaten; 4. Terreurbeweging — omgekeerde Griekse letter — verdwyn; 5. Werktuigen; 6. Gave — achter; 7. Ierse verzetsstrijders — voorzetsel; 8. Nominaal — denk — rund; 9. Ketting — sijnple (weg); 10. Loop — dwaze meid; 11. Jongensnaam — feestdag.

ZOEKERTJES

- 1 kamer te huur vanaf 1 feb. 1985 in gemeenschapshuis, gelegen Noormanstraat 11, Leuven. Voor info zwt Jean-Luc (20 1770) of Marieaeng (26 00 27). Enig gevoel voor verantwoordelijkheid of initiatief.
- Spaans sprekende jongeman zoekt job. Sergio, Constantin Meunierstraat 53.
- Allerhande informatie omtrent de Griekse komponist Mikis Theodorakis: graag bij Peter Rossel, Bergstraat 1A, 3000 Leuven. Dank.
- Te koop voor een prikke: 2 spaanse gitaren en een zeer goede koelkast (Bosch). Tel: 016/23 81 79.
- Bijverdiensite: Company of State, bloeiend rock gezelschap werft aan voor concerten: sierlijke danseres met durf en karakter. Tel: 016/44 80 55: Butch of Diestevest 102: Rudolf Hecke.
- Klusjesman doet gevraagde werk. Regastraat 11, tel 20 11 15. Vragen naar Marc.
- Zakcomputer te koop in onberispelijke staat. Merk: Hewlett-Packard. Nieuw prijs: 18500,- Kostprijs: elk redelijk aanbod. Schrijven: Govaerts, Pollepelstraat 14, 2008 Antwerpen.
- Te koop: elektronisch muziekinstrument (synthesizer), 6 program-meerbare ritmes, 22 soorten muziek, enz... Nog nieuw wegens tijdsgebrek. Zw. Jos Puerinckx, Leuvensesteenweg 119, Tiel-Winge. Tel na 18u. 016/63 25 45.
- Wij zoeken regelmatig naar kamers, huizen, appartementen, studio's enz... Wil je helpen ons adresbestand bij te houden? Geef ze dan door aan Karel, Regastraat 11 Leuven, Tel: 016/20 11 13. Danke.

- Wil degene die op maandag 17 december tussen half 10 en 11 uur een fiets (merk Safe) leende aan het station, deze terugbezorgen aan volgend adres: A. Giraudstraat 21 Leuven. Beloning. (Het is een groene herenfiets).
- Te koop synthesizer Roland Juno-106 en versterker Cube 60W voor een schappelijke prijs. Inlichtingen 011/34 46 53.
- Verloren op donderdag 13/12 op het sportkot: paar voetbalschoenen, merk Puma, met groene bandjes versierd. Vinder wordt beloond. Bel Wim Van Ranst: 052/21 62 44.
- Te koop Brommer 50cc (Flandria). Bellen bij Dirk, Predikherenstraat 6.
- Een pint, een Kola en een babbel? Probeer Elcker-Ik, Blijde Inkomststraat 115. Open op maandag, dinsdag, woensdag en donderdag vanaf 20 uur. Gezellig, rustig en krisprijsen.
- Een zaal voor je kottui? (Max 80 personen — enkel op vrijdag en zaterdag). Contacteer Elcker-Ik, Blijde Inkomststraat 115, tel. 016/23 96 92. Gezellig en niet duur.
- Chris doet alle typwerk (Thesis, paper, enz...) op IBM en met veel ervaring. Tel na 17.00 u: 016/56 39 98.

Maatschappij Discordia in Vlaanderen

Volgende week brengt Maatschappij Discordia 2 voorstellingen in 't Stuc te Leuven.
Op donderdag 17 januari om 20.30 u. *Der Schein Trübt* (Thomas Bernhard) en op Vrijdag 18 januari om 20.30 u. *The Circle* (Somerset Maugham). De entree bedraagt 120 BF voor Stucleden en 180 BF voor niet-leden. Alle reservaties dienen te geschieden op de tweede verdieping van 't Stuc.

Centraal-Amerika

Op zondag 13 januari eerstkomend organiseert het Anti-Interventiefrent (AIF) een nationale betoging in Brussel, onder het motto: "Centraal-Amerika: stop de interventie!"
Het AIF wil de Belgische regering ertoe brengen een eksplicit standpunt in te nemen in deze kwestie. Op 14 januari e.k. vertrekken Martens en Tindemans naar de v.s.. Het AIF vraagt dan ook aan deze afvaardiging om president Reagan hun stem te laten horen. Zij eisen geen raketten in België; stopzetting van economische, politieke en militaire interventie van de v.s. in Centraal-Amerika; stopzetting van alle oorlogsvorbereidingen en wapenleveringen aan alle regimes in de regio; dat elk volk soeverein moet kunnen beslissen over eigen toekomst en de middelen daartoe.
Om die stem kracht bij te zetten roept het AIF op massaal aanwezig te zijn op 13 januari. Vertrek 15.00 u op het Rogierplein.

Week of geen week, Germania feest weer

Van 11 tot 15 februari gaat de feestweek van Germania door. De dagen worden langer, de nachten worden korter, de ideeën zijn te gek om los te lopen en ze worden nog uitgevoerd ook. De absenteïsmen zijn niet meer te tellen want iedere germanist is te vinden in de fakbar L & W, op de parking L & W of alleszins in die buurt als hij maar kan feestten.
Staat al op het programma: een TD, een filmfestival (8ste L & W), een voorstelling van de kabaretoep "Luxe bene" en natuurlijk het galabal (aanstecker Dupont en Frans akcent verplicht). Wat precies waar, hoe en wanneer laten we u nog wel weten. In afwachting verblijft het presidium van Germania hoogachtend in de Kesselse bossen van 11 tot 13 januari om dit alles voor te bereiden.

Keramiek

Op initiatief van VRG stelt Fritz Vandenbussche zijn werk tentoon: "Werken met de vanzelfsprekende eigenschappen van natuurlijk materiaal".
Zelf zegt hij hierover: "Door mijn werk wil ik gevoelens zichtbaar maken, meer precies is het een veruiterlijking scheppen van een gevoelsverbinding met thee, klei, hout, kleur en 't liefst ook met de mens. Alleen kwaliteits interesse me, daarom kom ik onvermijdelijk op het terrein van het unieke, particuliere of de werking van de natuur terecht..."
Zij die graag verder kijken dan de aarde rond is kunnen op ma 14 jan. te 20.30 u in de Nieuwe Valk het werk bekijken van Vandenbussche.

Kursussen over onderwijs

De Stichting Lodewijk De Raet organiseert ook dit jaar weer een aantal cursussen in verband met onderwijs. Thema's die aan bod zullen komen zijn wiskunde in de basisschool; opzetten en begeleiden van vormingsdagen, geïntegreerde werkvormen, onthaaldagen...; differentiatie in de basisschool; werken met boeken in de

basisschool en expressie (drama) in het sekundair onderwijs.
Wie geïnteresseerd is in één van de aangehaalde topics kan voor informatie en inschrijvingen steeds terecht bij de Stichting Lodewijk De Raet, Liedtstraat 27-29 te 1030 Brussel. Tel: 02/241 88 33.

Tesiskraft zetten

Voor vele mensen is het nu al zover: zij moeten een tesis binnenleveren voor hun februari-zittijd. Zo'n tesis kost geld, veel geld: gelukkig zijn wij, van Veto, er dan om uw tesiskraft tegen een billijke prijs te zetten. Voor 150,- frank krijg je een prachtig gezet exemplaar dat je dan nog enkel moet kopiëren op een stuk gekleurd papier (bijv. op de 's Meiersstraat 5), en voor minder dan 200 BF ben je er vanaf. Reken eens na hoeveel je daarvoor in een kopiecenter betaalt. Dat is het verschil.

AGENDA

Donderdag 10 januari

- 20.00 u. **LEZING** Literatuur: *Flor Stein* (brt) over *Luisterspel en radio-documentaire*. In 't Stuc. Org. Univ. werkgroep Literatuur.
- 20.30 u. **ROCK VIDEO** met *Dan, Graham, M. Nyman* en *P. Richards, Ika Shier, Talking Heads*. Inleiding door *C. Dercan*. In 't Stuc. Inkom 120/180. Org. Kultuurraad.
- 20.30 u. **FILM Zondagsouders** van J. Rasza (Hongarije, 1979) over jeugd-delinquentie, aansluitend debat. In Aud. Ves. Inkom 50/70. Org. DAF-Liga voor de Mensenrechten.
- 20.15 u. **LEZING** *Walter Aelvoet* over *Het Westen en het Zuiden, vroeger en nu: kolonisatie, misle en ontwikkelingshulp*. In F. Lintstraat 150. Gratis. Org. Derde Wereldgroep UP.

Vrijdag 11 januari

- 20.30 u. **TEATER Niets Rijmt** door *J. Alders & E. Heil*. In 't Stuc. Inkom 120/180. Org. Kultuurraad.
- AKTIE VREDESEILANDEN**: vanaf vrijdag 11 jan. t/m zondag 13 jan. vindt deze jaarlijkse akte plaats.

Zaterdag 12 januari

- 20.00 u. **TEATER De lege cel** van René Swartenbroeckx door *De Dillezonen*. In de Stadsschouwburg.
- 22.30 u. **CAFE CHANTANT** *The Magic blues band* in stuc-bar. Gratis.

Zondag 13 januari

- 11.00 u. **CONCERT** Variaties op schlagers uit de 16e eeuw. In de gotische zaal van het Stadhuis. Org. Cultureel Centrum Leuven. Inkom 100/50 (CJP, studenten).
- 15.00 u. **BETOGING Centraal-Amerika, Geen Interventie**. Vertrek op het Rogierplein te Brussel. Org. Anti-Interventie-Front.
- 20.00 u. **TEATER De lege cel** van R. Swartenbroeckx door *De Dillezonen*. In de Stadsschouwburg.

Maandag 14 januari

- 20.00 u. **TEATER Maak plaats, mevrouw** van R. Cooney en J. Chapman door *KVS*. In Stadsschouwburg.
- 20.30 u. **FILM Stormboy** van Henri Safran (Australië, 1976). In Aud. Ves. Inkom 50/70.
- 20.30 u. **FILM The White Buffalo** in Aud. K. Celestijnenlaan 200, Heverlee. Inkom 60/70. Org. Wina, VTK, Landbouwkring.
- 22.30 u. **FILM My brilliant career** van Peter Weir (Australië, 1975). In Aud. Ves. Inkom 50/70.

Dinsdag 15 januari

- 20.30 u. **FILM My brilliant career** van Peter Weir in Aud. Ves. Inkom 50/70.
- 22.30 u. **FILM Stormboy** van Henri Safran. In Aud. Ves. Inkom 50/70.

Woensdag 16 januari

- 20.00 u. **KURSUS Synthesizers begrijpen en bespelen**, 10 avonden op woensdag in Abdij van Vierbeek. Inschrijving: 3500,- bij Radio Scorpio of Sinjaal.
- 20.00 u. **FILM Mon Oncle d'Amérique** van A. Resnais uit 1980 en debat over systeem- en communicatietherapie. In Aud. Michotte (Tiensestraat). Org. Werkgroep vorming van Psychologische Kring.
- 20.00 u. **LEZING** Filosofische konferenties *Weetbegeerte en Wijsbegeerte* door *C. Steel*.

Donderdag 17 januari

- 20.00 u. **LEZING Harry Kùmel** over *Het Filmscenario*. In 't Stuc. Org. Univ. Werkgroep Literatuur.
- 20.00 u. **TEMA-AVOND De vrouw als hulpverleenter** in het Vrouwenhuis, Justus Lipsiusstraat 57. Org. Vrouwenhuis, Vrouwenwerking Elcker-Ik.
- 20.00 u. **CONCERT** Ensemble Hedendaagse Muziek Lemmensinstituut o.l.v. R. Groslat. In Lemmensinstituut, Herestraat 53. Inkom 150/100 (CJP, studenten).
- 20.30 u. **TEATER Schijn bedriegt** door *Maatschappij Discordia*. In 't Stuc. Inkom 120/180. Org. Kultuurraad.
- 20.30 u. **FILM Le juge et l'assassin** van B. Tavernier. Aansluitend debat: gevangenen en mensenrechten. In Aud. Ves. Inkom 50/70. Org. DAF-Liga voor Mensenrechten.

TENTOONSTELLINGEN

- GALERIJ EMBRYO**, Naamsestraat 49: Grafiek uit Duitsland.
- 't GEFLATTEERD PORTRET**, Ravenstraat 21-23: Photocollages *Salsa in Taps* van *Simon Robel*.
- ELCKER-IK**, Blijde Inkomststraat 115: Grafisch werk van *Mark Michiels*, tot 21 januari. Open op maandag, dinsdag, woensdag en donderdag vanaf 20 u.
- STUDIEKRING OREDA** organiseert cursussen in Astrologie, Bach bloesemremedies, Magnetizeren en pendelen, I Tjing, Tai Chi, Tarot. Aanvang in januari. Inlichtingen en inschrijvingen: Boekhandel Joannes, De Bleriotstraat 2.

ZOEKERTJE: gratis.

De redactie behoudt zich recht op zoekertjes niet te plaatsen.

Gebruik onderstaand rooster. 1 teken per vakje. 1 vakje tussen de woorden. Zenden aan 's Meiersstraat 5

